

19
31

No.
7

Spejdernes Magasin

15 AARGANG.

APRIL 1931.

Køb jeres Spejderudstyr i

**Lembckes
Friluftsudstyr**

A/S
Nørregade 15, K.
Byen 4986.

Bedste Knas fra **Fyns Sukkervarefabrik**
Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 0742.

**t i l
M ø d r e**

Frist Børnenes Appetit,
naar de bliver kede af det
sædvanlige Glas Mælk,
ved at servere Kellogg's
Corn Flakes med kold
Mælk eller Fløde.

En Ret, de vil holde af Morgen,
Middag og Aften. Voksne ny
der den ogsaa. Skal ikke koges

Kellogg's

CORN FLAKES

Faas hos alle Urtekræmmere
— i den rød-grønne Pakke.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

**DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.**

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
H. Halmøe KØBENHAVN K. 6762

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Ny Kabinet 6 Stk. Kr. 6 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

TELTE fra Kr. 14,50.

Telttilbehør. Flag. Standere.
Løvægstelte af tætvævet Dug fra Kr. 23,00.
Tentol til Imprægnering af gamle Telte.

I. S. V. WEILBACH

Kgl. Hof Leverandør
Grundlagt 1755. Telefon. C. 1220.
Niels Juelsgade 6.

SALMEBØGER

og stort Udvalg
i billige, ind-
bundne

GAVEBØGER

fra

3,50

Fr. Palm Greisen

Kronprinsensgade 3.
(ved Hjørnet af Købmagergade)
Telef. C. 4619 - 13318.

SPEJDERNES · MAGASIN

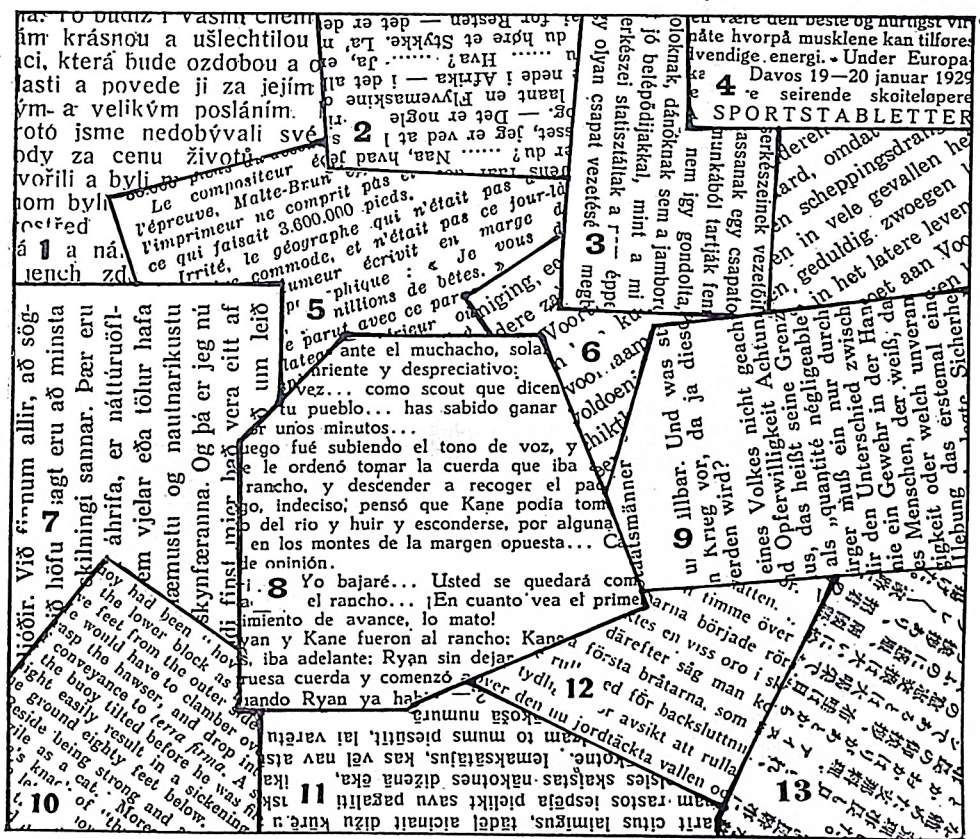
UDGIVET AF DET DANSKE SPEIDERKORPS

15. AARG.

APRIL

1931

HVILKE SPROG?

VED LEJRBAALET

Spejderfester.

De Spejderfester, jeg har overværet i Aar, har været mig en glædelig Overraskelse. Jeg har set en Mængde baade Ulveunger og Spejdere optræde, — og gøre det godt —, helt alene udfylde hele Programmet. Saadan skal det være. Vis Folk, at I kan lidt af hvert, ogsaa underholde dem og derved selv virke med til at skaffe Penge til Tropskassen. De Ulve og Spejdere, jeg har set optræde paa „de skraa Brædder“, har jeg baade glædet mig over og moret mig over, og af Programmerne fra de Tropsfester, som jeg ikke havde Lejlighed til at være med til, kunde jeg se, at ogsaa dér var det jer selv, der lavede det hele.

Skelskør Trop har tjent til et Hus.

De arrangerede en stor Udstilling med Optræden og alt, hvad Spejdere kan hitte paa af godt, og skønt Sneen forhindrede mange fra Naboeegnene i at komme, tjente Troppen ved sine flinke Folks Arbejde saa stor en Sum, at den kan begynde at bygge paa sit Trops-hus, saa snart Frosten gaar af Jorden.

Fra forskellige Steder

har jeg hørt en Del. Blandt andet, at der er god Gang i „Skjoldungerne“ i Tølløse, men det er der ligefrem ogsaa nødt til at være, for Troppens Spejdere bor indenfor et Areal af 100 Kvadratkilometer. At der arbejdes i „Heimdals Kolonnen“, kan jeg læse mig til i deres Aarsberetning, der var ualmindelig baade god og smuk. Og at der var godt med

Kanadiske Pelsjægere

i Nordsjælland, saa jeg med mine egne Øjne, men da det var ulovlig Jagt, gjorde det kanadiske Politiet godt Indhug i dem. Det var Frederiksborg Amts og

Gentofte Kommunes Division, der en Snesøndag havde en større Øvelse i Tokkekjøb Hegn.

Pelsjægerne i Skovene Nord og Syd for Dæmpegaard havde endt Jagten og søgte sammen for at dele Skindene, men det kanadiske Politiet var søgt ind til Dæmpegaard og sendte en Styrke mod Nord, der gjorde det af med Jægerne i de Egne, og de sydlige Jægere undgik heller ikke Politiets Indgreb.

Sct. Georgsdag.

Den 23. April nærmer sig, og alle de Drengene i hele Verden, der tilhører Spejdernes internationale Broderskab, trækker Ulvesweaterne og Spejderbluserne paa. Alle Jordens Ulveflokk og Spejder-tropper holder Møde den Dag, hver med sin Fører, og hver eneste af de 2 Millioner Drengene vil træde frem og give deres Fører Haandtryk paa, at de vil søge at efterleve Spejderloven og Ulveloven. Paa kinesisk, japansk, indisk, arabisk, spansk, fransk, tysk, ja paa alle Sprog vil Ordene:

„Jeg lover at gøre mit bedste“ lyde mod Himlen.

Ogsaa Tusinder af danske Drengene vil den Dag frejdigt træde frem og give deres Fører Løftet, det Løfte, der gør os til Ulve og Spejdere, hvad enten vi er 8 Aar eller over de 70, som Baden-Powell.

Jeg vil give jer et godt Raad: Hvis Forholdene tillader det, drag saa ud i Skoven eller i alt Fald til et eller andet særlig smukt og ensomt Sted og hold jeres Sct. Georgsparade dér. Spejderne hører til ude i Naturen, og det er kun rimeligt, at den aarlige Gentagelse af Løftet foregaar herude, hvor Omgivelserne og Stemningen vil hjælpe til at gøre Paraden til en Oplevelse, som ikke glemmes.

Overløjtnant

PATRULJEDYR

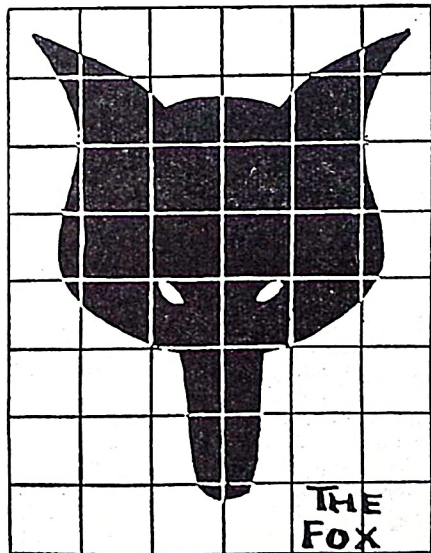
II. Ræven.

Det er naturligvis bedst at vælge et Patruljedyr, som man har nogen Mulighed for at studere paa sin Egn. Duer og Svaler kan være almindelige, hvor et Spovefløjtt aldrig høres, og Ræven kan findes, hvor Odderen er fuldstændig fremmed. Nogle Fugle ses kun om Sommeren, andre kun om Vinteren og nogle hele Aaret. Vælg hvad I vil, men vælg med Omtanke.

Ræven er listig i sin Rolle som Røver og Flygtning. Dens Skarpsindighed og Opfindsomhed, naar den maa flygte fra en indviklet og farlig Situation, er en virkelig Inspiration for en Rævepatrulje. Naar den færdes i Naturen, holder den sig i det lave Terræn og viser sig aldrig mod den lyse Himmel; den bevæger sig i Underskoven ad sine Veksler hele Tiden op mod Vinden. Under Farten gennemtrænges Luften af Lugten af Afsondringen fra „Violkirtlen“ paa Halen.

Dens Dygtighed til at undslippe fra en farlig Situation er velkendt, og Historier om dens Bedrifter bør indføres i Rævenes Dagbog. Det gælder om at faa virkelig originale Historier fra første Haand. Men egne Iagttagelser er naturligvis mest fornuftige.

Ræven hører som bekendt til Hundefamilien.

Vor almindelige røde Ræv er meget spidssnudet og spidsøret; Kroppen er slank, og den har høje Ben. Den spiser Mus, Rotter, Fugle, Kaniner — ja, selv Frøer og Orme. Om Foraaret, naar Forældrene skal sørge for fire eller flere Unger, er Rævene særlig frække overfor Fjerkræet, og de dræber ofte til ingen Nytte. Kun de stærkeste og listigste Ræve giver sig af med at jage Vildt.

Læs „Det røde Kobbel“ af Sv. Fleuron. Det er en af de bedste Bøger, denne Forfatter har skrevet. Den er spændende som nogen Knaldroman, og den fortæller om Ræven paa en Maade, der faar Læseren til at beundre den røde Røver.

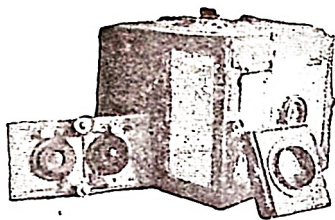
Ræven er knagende dygtig til at spore sit Bytte. Dens eget Spor viser 4 Tæer i Potens Aftryk. Naar den travler roligt, sætter den Aftrykket af Poterne i een lige Linie (sjældent i to), naar den springer, staar de fire og fire.

Rævene er omhyggelige og kærlige Forældre. Et Sted blev alle Ungerne gravet ud af deres Hule og baaret bort i en Sæk. For en Sikkerheds Skyld blev de anbragt i en Zinkbeholder i en Stald. Hele Natten hørte man Forældrenes ynkelige Skrig, og om Morgen var der gnavet Hul i Stalddøren, men Metalbeholderen havde modstaaet deres rasende Angreb.

Rævekaldet er en skarp Gøen — der udstødes tre skarpe Bjæf: „Ha-ha-ha“, som den saa gentager med korte Mellemrum.

Ræven er ved første Øjekast ikke saa let at tegne. Vanskeligheden er at faa de to Halvdele symmetriske. — Nogle vil maaske sige, at Tegningen er grim og unaturlig, men saa maa man huske, at den maa være simpel og enkel. Hvis den var mere indviklet, vilde mange Spejdere ikke kunne tegne den.

Efter 35 Aars Forløb

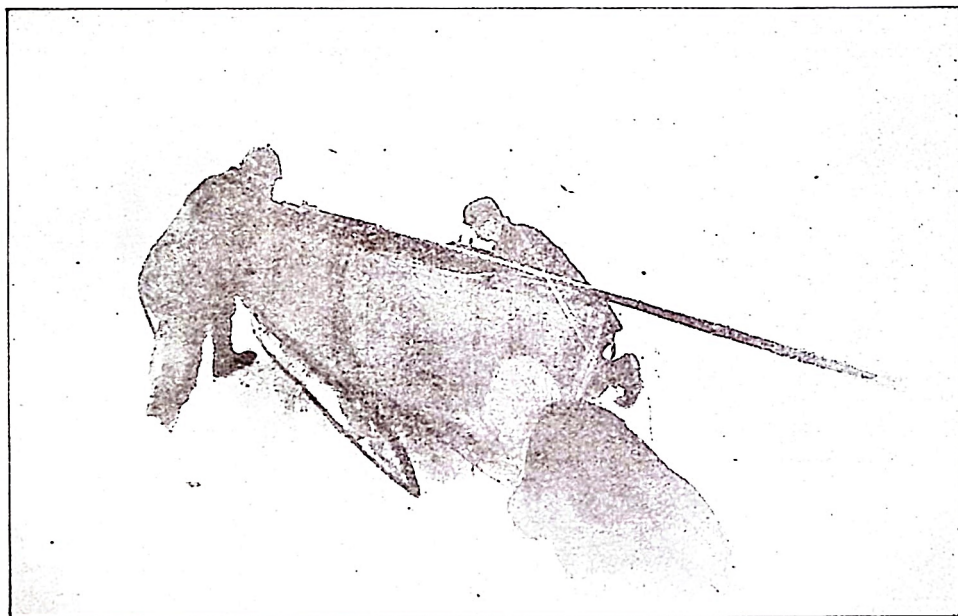
Ekspeditionens Kamera
saaledes som det blev
fundet. Man ser ved Si-
den en Stereoskop Linse.

Hvorledes Andrée-Fotografierne
blev fremkaldt.

Det vakte en mægtig Opsigt overalt i Verden, da Levningerne af Andrée og hans Mænd blev fundet paa „Hvideøen“ den 6. August 1930. Isen, som i 33 Aar havde sluttet de kække Forskere i sin Favn, gav nu sit Bytte tilbage. —

staaet Tidens Tand, saa godt som Træet. Størrelsen af Billederne er 13×18 cm. Objektivet er en Zeiss Linse med en Brændvidde af 16 cm samt Irisblænder.

Desuden var Apparatet forsynet med et Kom-

De 3 Mænds Kamp mod Isen. Et uretoucheret Billede. Den forreste Person er sikkert Strindberg, som har haft en Afstandsudløser til Fotografiapparatet, hvilket forklarer, at alle 3 Forskere er med paa Billedet.

(Copyright Svenska sällskapet för antropologi och geografi.)

Man fandt grumme mange interessante Ting paa „Hvideøen“; ikke mindst interessant var Fundet af de Film, som Ekspeditionen havde haft med. De blev fremkaldt, og de var saa tydelige, at nogle af dem kunde tages med i den officielle Andrée-Bog. Æren af dette tilfalder Docent John Hertzberg ved den tekniske Højskole i Stockholm.

Som alle véd, var det „Bratvaag“, som gjorde de første Fund. I den Baad, som var bundet fast paa Frænkels Kælk, fandtes blandt meget andet et Fotografiapparat. Det bestaar af en firkantet Kasse af Rødbøg og Aluminium. Det ejendommelige er forøvrigt, at Metallet ikke har mod-

pas, et Par Waterpas samt en sindrig Registreringsanordning, som paa Filmens Fod angav hvilken Dato, Klokketallet m. m., Billederne var taget. Foruden dette Apparat medførte Ekspeditionen et lille Kodakapparat (8×8 cm), men dette er ikke fundet. Det er muligt, at det er blevet kastet ud med den Ballast, som Andrée ved flere Lejligheder maatte lette Ballonen for, da han under Flyvningen tørnede mod Isen.

Filmen fandtes af „Isbjørn“-Ekspeditionen. De blev fundet i en Sæk ved Kælkene paa Lejrpladsen og var pakket i Blikhylstre. Ved Ankomsten til Tromsø blev de overladt til Ingeniør S. Köhler,

et af Statens Kommissionsmedlemmer, som straks tømte Hylstrene for Vand, en Handling, som senere viste sig at være yderst forstandig. Vandet vilde ellers have opløst al Emulsionen.

Ved Ankomsten til Stockholm blev alt det fotografiske Materiale overladt til Docent Hertzberg. Det bestod af en lille Kasse, hvori der sad en Filmsrulle, der senere viste sig at være delvis eksponeret, en Filmsrulle svøbt ind i en rød og sort Klud, samt 16 Hylstre hver indeholdende en Rulle Film. Af disse Hylstre var de 9 af Blik. Indholdet af samtlige viste sig at være eksponeret, af de øvrige 7, som var af Messing, var 4 eksponeret. At skulle eksponerede fra ikke-eksponerede Film var en let Sag. Man kunde se det af den Maade, hvorpaa Filmen var rullet op paa Træspolen.

Docent Hertzberg vejede først Hylstre og Filmsruller for at konstatere, hvor meget Vand de indeholdt, og derpaa tørrede han Filmene. Dette var et yderst møjsommeligt Arbejde, da den allerstørste

Forsigtighed maatte udvises, fordi Filmene var vaade helt

ind til Træspolen. Emulsionshinden viste sig at være stærkt opløst af Vandet og Celluloiden meget skør. Hvis man rørte ganske let ved Emulsionshinden, hang den ved Fingrene. Der fordredes meget stor Omhu for at faa de forskellige Vindinger i Rullen skilt fra hinanden, uden at Emulsionshinden gik af.

Da Docent Hertzberg fik Filmene, var det med meget ringe Haab om at kunne frembringe nogle Billeder eller bare Spor af Billeder. Filmene havde jo været udsat for saavel Lys som Vand. Den første Rulle, han tog fat paa, var forsynet med den sædvanlige Lap, som bruges til at fastgøre Rullen. Paa denne stod „This Film must be used before January, 1st 1898“. Det var jo ikke meget opmuntrende.

„Det er svært at beskrive de Følelser,“ fortæller Docent Hertzberg, „som greb mig, da jeg stod i Mørkekammeret for at begynde Fremkaldningen. Det var jo en uvurderlig Skat, der laa i min

Haand. Jeg vilde knapt tro mine egne Øjne, da der virkelig var Spor af Billeder. Eksperimentet var lykkedes. Der blev først gjort Forsøg med de Film, der havde vist sig at være ueksponeret, for at finde den rigtige Fremkaldning. Tilslidst bestemte jeg mig for en Sulfitypyrokatekin-Natriumhydrat Fremkalder.

Efterarbejdet var lige saa omstændigt som Forarbejdet. Da jeg havde gjort Forsøg med forskellige Kopieringsmetoder og foretaget adskillige Omkopieringer og Retoucheringer, lykkedes det tilslidst at faa et halvt Hundrede Billeder, af hvilke 30 var saaledes, at de kunde anvendes. 12 Billeder er reproduceret i André-Bogen.”

Den Filmsrulle, der var blevet fundet i

den lille Kasse, og som havde været udsat for Vejrets og Lysets Indflydelse igennem flere Aar, var meget vanskelig. Den var nemlig stiv som en Pind, men i Aarenes Løb var Filmens Yderkanter klæbet saa fast sammen, at Lys og Vand ikke var trængt ind. For at aabne Rullen maatte Doc. H. skære Yderkanten af. De yderste Vindinger var

André og Fränkel ved en fældet Isbjørn. Et usædvanligt smukt Fotografi. Det er retoucheret, men læg Mærke til den enestaaende Virkning af Lys og Skygge.
(Copyright Svenska sällskapet för antropologi och geografi.)

dog naturligvis ødelagte, men inderst ved Rullen lykkedes det at faa nogle Billeder, hvoraf et blev saa tydeligt, at det kunde reproducere.

De fundne Fotografier fortæller langt mere gripende om Forskernes Liv end Dagbøgerne. Det er med stærk Følelse, at man ser paa disse Fotografier, som er taget for 33 Aar siden under den besværlige March, og som har ligget gemt under Sne og Is for nu saa længe efter at give Verden et Budskab og en Hilsen.

Da man bad Doc. H. udtale sig om Kodakfilm og deres Egenskaber, svarede han smilende: „Man kan uden Overdrivelse sige, at de er gode — i Særdeleshed, naar de opbevares fugtigt ved Nordpolen.“

OM AT LAVE ILD

Delvis efter Dan Beard.

Da de uhyre Isomraader dækkede Europa i Istiden og tvang Folk til at tænke eller dø, var der en eller anden forhistorisk Edison mellem Neanderthal-Mændene, som opdagede, hvorledes man skulde tænde Ild op og beherske den, og derved frelste han sin Race fra at fryse ihjel, saadan som det gik med Mammutter og andre forhistoriske Uhyrer. Før den Tid havde de kun frygtet Ilden fra Vulkaner og Lyn.

Disse Istids-Indfødttes Ild var Forløberen for vore Dampmaskiner og Gasapparater, og uden den havde Menneskeslægten ikke kunnet gøre noget som helst Fremskridt. Ikke alene Ilden til Madlavning og Kakkellovnsvarme, men ogsaa Ilden under Kedlerne paa mægtige Skibe og under Lokomotiver paa de færende Eksprestog, i store Fabrikker, Kraftstationer og under sydende Højovne er betinget af den Opdagelse, som hin tænderskærende Istidsmand, som hoppede rundt paa den kolde Jord for at varme sig, gjorde.

Vi Lejrbaalsfolk er netop interesseret i en primitiv Ild, saadan som hin Neanderthalmand tændte den. Hvad vi bryder os om, er en rigtig gammeldags Lejrild i det fri, paa den aabne Mark, ved Stranden eller i den mørke, vilde Skov.

Oppe i det nordlige Kanada, som endnu ikke er kortlagt, havde nogle Lejrsportsmænd fundet en Plads mellem to ensomme Søer. Det var dér, Spejderen Joe Van Vleck lavede sig et Apparat til Ildtænding bestaaende af (Fig. 1) et Slags „Fingerbøl“ lavet af en Knast, med hvilket han kunde holde (Fig. 2) en „Ten“ lavet af Fyr. Fig. 3 er en Bue skaaret af en eller anden Busk; ikke en elastisk Bue som til Bueskydning, men én, som ikke giver sig. Fig. 4 er Ildpladen, som anbringes under Ildbordet for at opfange Trækulstøvet, naar det falder gennem Fordybningen, idet „Tenen“ roterer. Fig. 5 er Ildbordet lavet af tør Elm, som fandtes et Par Meter fra Baalpladsen. — For at fremskaffe Ilden, var det nødvendigt at faa fat i noget Fyrsvamp, men det sad paa en Træstamme i Nærheden. Dette var en fin Opdagelse. Ilden blussede efter nogle faa Sekunder til stor Forundring for den indianske Fører og stærkt beundret af nogle Jægere, som tilfældigvis kom forbi.

Det var en Amerikaner, Dr. Hough, som først beviste, at en moderne, hvid Mand kan lave Ild ved at gnide to Træstykker mod hinanden ligesom de primitive Folk, men det var en Englæn-

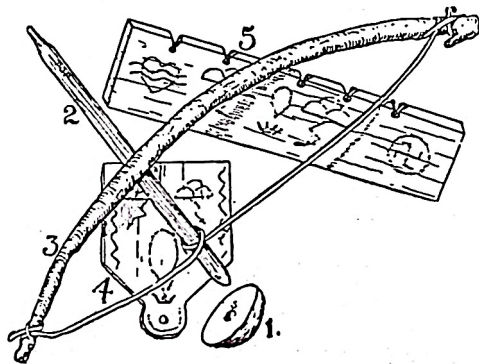
der, Albert Classey, som fik gjort denne Metode populær mellem Spejderne. — Lad os nu se lidt nærmere paa de enkelte Grejer:

Fingerbøllet er en halvrund Sten med en Fordybning, en Knast eller Roddel, eller den kan laves af Træ med et Indlæg, en Sten. Den maa absolut have et Hul, saa „Tenen“ ikke smutter. Hvis der ikke er Sten i Fingerbøllet, kan man klare sig med lidt Sæbe.

Buen er en Gren paa en halv Meters Længde og ca. 2 cm i Diameter med en Streng af Læder eller stærk Snor. Buen maa have en naturlig Bøjning, som ikke kan rettes ud eller bøjes yderligere. Eskimoerne lavede pragtfulde Buer af Elfenben fra Hvalrostand, som de forsynede med en Streng af Hvalroshud. Det vigtigste ved Strengen er, at den er lavet af et Materiale, der ikke strækker sig (er det Læder, maa det altsaa tages paa den rigtige Led af Huden).

Tenen, den roterende Stok, er almindeligvis 25—35 cm lang (Indianerne brugte den uden Bue). Den maa være et Par cm i Diameter. Stadig Brug og Skærpning af Tenen vil efterhaanden forkorte den. Naar den bliver for kort, maa man lave en ny. Enden skal ikke gøres spids som en Blyant, men være afrundet, hvor den roterer i Fordybningen paa Ildbordet, for at frembringe fin, hed Trækul, som efterhaanden bliver til en Gnist — den begyndende Glød.

Ildbordet. Dette laves af Hylde, Ahorn eller Elm, men ikke af nogen Træsart, som er harpiksholdig. Det skal være af knastørt Træ, som vil smuldre let. En Størrelse paa 30 cm Længde,

5 cm Bredde og knap et Par cm Tykkelse vil være passende.

Begynd paa Langsiden og skær nær ved Enden en Række Indsnit, $1\frac{1}{2}$ cm dybe og spidsende ind efter. For Enden af hvert Indsnit laves en Fordybning netop dyb nok til at holde Tenen paa Plads, naar Arbejdet begynder. Efterhaanden vil den gøres dybere under Drejningen.

Ildpladen kan være en smedet Pande eller et fladt Stykke Træ til at opfange Gløderne og Trækulstøvet, som hvirvles ud af Tenen. Dette er ogsaa en Eskimo-Idé, men de skar den ud i Forbindelse med Ildbordet.

Fyrsvamp eller Blaar eller Tvist fra en gammel Klud er udmærket til Ildtænder.

Selve Arbejdet. Find først et Sted med godt Underlag til Ildbordet, slaa saa Buestrengen én Gang omkring Tenen, sæt Fingerbøllet paa Tenen og hold fast paa den med venstre Haand, sæt Enden af Tenen i en af Fordybningerne paa Ildbordet, idet du med venstre Fod holder Ildbordet fast til Underlaget. Pres dit venstre Haandled fast mod venstre Ben lige under Knæet. Begynd Arbejdet med at trække Buen langsomt vandret frem og tilbage, indtil den arbejder let, og træk den helt frem og tilbage hver Gang. Naar det gaar, som det skal, saa sæt Farten op.

Naar du mærker, at Tenen „bider“ i Træet, pres saa haardere paa Fingerbøllet, ikke for haardt, men haardt nok til at holde Tenen saa fast, at den ikke slipper ud af Fordybningen i Ildbordet, men vedbliver at „bide“, indtil Kulstøvet viser sig. Først vil det være brunt, derefter sort og begynde at ryge, indtil en tæt Røg

viser, at du har udviklet en Glød. Naar du kommer saa vidt, vifter du let til det rygende Kulstøv med den ene Haand. Hvis det viftes væk, maa du fortsætte lidt endnu.

Saa snart du er sikker paa, at der er en god Glød, anbringes hele Støvbunken, indbefattet Gløden, i Ildtænderen (Blaar, Fyrsvamp, Tvist), og du puster til det, til det bryder ud i Flamme. Eller pak Gløden ind i Blaaret, tag det i Haanden og sving det i Kreds, til Flammen kommer.

Dette var een Maade at lave Ild paa — foruden den, I kender, med Tændstikker. Der er mange andre Maader — Ildsaven, Plovstokken, Gnidning — men dem skal jeg af gode Grunde holde mig fra at fortælle om — i hvert Fald foreløbig! Men er I meget interesserede — og engelsklæsende — saa er der en Bog af Dan Beard: AMERICAN BOYS HANDY BOOK OF CAMP LORE & CAMPCRAFT. Der staar noget om det — og meget andet. Den koster 3 Dollars.

INDBYDELSE TIL ROVERSTÆVNE I HOLTE

Som et Led i de Forslag, der i den senere Tid har været fremsat — hovedsagelig i „Nordisk Spejdersport“ — for at bringe Roverbevægelsen ind i faste Rammer, har vi herved Fornøjelsen at indbyde til et LANDSROVERSTÆVNE, der skal finde Sted Lørdag—Søndag den 9. og 10. Maj paa vor Tropsgrund ved Rude Skov, Holte.

Mødets Hensigt er at samle alle de Rovere, der ser sig i Stand til at komme, dels for at mødes i kammeratligt Samvær, dels for at behandle Roverspørgsmaalet.

Til Stævnet, der er tænkt som en Rover-week-end-Lejr, vil Repræsentanter for Det Danske Spejderkorps komme til Stede og tale.

Da Roversagen igen er vakt til Live med fornyet Kraft, og Interessen for Roverarbejdet er i Tiltagende, er vi overbevist om, at et saadant Stævne har sin Betydning for Rovernes Fremtid.

Alle Rovere og interesserede Førrere fra hele Landet er hjertelig velkomne til at deltage, saavidt det er dem muligt.

Der medbringes Telt og week-end-Udstyr. Deltagerne sørger selv for Forplejning. Detaillert Program følger i Maj Nummeret af „Spejdernes Magasin“ og „Nordisk Spejdersport“.

Roverfører: Sigurd Lauridsen, St. Kongensgade 93, 2. Sal (Tlf. Palæ 167 v).

1ste Absalon Rovere. — Absalon Kolonnen.

DRØM OG VIRKELIGHED

Det var Foraar. Midt i April. Jeg sad ved Vandet og lod den blege Sol varme mig. Aah! Sol og Vand — disse to Ting, der gør Danmark dobbelt skønt. Der var Skyer, og der var Blæst; og Skyerne skiftede Form, og Blæsten jog dem hastigt sammen og skilte dem fra hinanden igen; holdt Kapløb hen over Himlen med dem, ja, legede saa foraarskaadt, at de bestandigt gav nye Indtryk til den, der gad se derpaa og iøvrigt havde Øje for Naturens muntre Luner og Fantasi nok til at tyde dem.

Jeg var søgt herud i Stilheden for at opleve noget, for at lade mig fylde; og denne Foraarsdag gav mig i rigeligt Maal. Jeg kom til at føle mig tryk, glad og taknemmelig. — Men sandelig, kom der ikke en Drage ilende frem over Himlen? Havde den ikke opspilet Mund og kløftet Tunge, rullende Øjne og skarpe Kløer og en Bræmme af Takker hen ad Ryggen? Jo, sandelig, en rigtig Drage, tegnet af Skyer i Guld og Sort. Egentlig vidunderlig skøn paa Afstand, som alt ondt her i Verden besnærende at se til. — — Dragen kom nærmere og nærmere.

Var det ikke mig, den tog Sigte paa?

Vilde den æde mig? Føl saa den ud, nu den stod foran mig. Kolossal, sejrssikker, mægtig at knuse mig i eet Slag, dersom den ikke blev standset.

Da skete der noget. Ud af den lille Sky foran Dragen dannede der sig en Ridder til Hest — en af de rigtig gamle i Panser og Plade med Lanse i Haand og Fjerbusk paa Hovedet. Dragen styrede lige mod Ridderen, som sad modig og fast i Sædlen med Vaaben i Haand. Kun sad han med Hovedet bøjet som i Bøn.

Da genkendte jeg Sct Georg og fulgte Kampen med Spænding. Vilde han ogsaa vinde Kampen denne Gang? Var denne Drage ikke for stor, for ond, for snedig?

De stødte sammen i eet Nu. — Der brød et Bundt af gyldne Straaler gennem Skyerne som Gnister fra den store Kamp.

Sct. Georgs Lanse brast, og Hesten styrtede under ham og fejedes bort af Vinden. Men endnu tegnede hans Skikkelse sig mod Himlen som Ridderen uden Frygt og Dadel, med Tro og Mod.

Vinden kastede de kæmpende sammen paa ny. Sct. Georg med Sværdet og Dragen med de dræbende Kløer løftet til Slag. Det blev en Hvirvel af Guld, sort og hvidt mellem hinanden. Hvem

havde Overtaget? Hvem vilde sejre? Det var, som Verdener kæmpede og gik under.

Da blæste Foraarsvinden en sort Sky som et Forhæng frem foran de kæmpende. Den optog dem i sig, og jeg saa ikke Kampens Udfald.

— Du tror, at Sct. Georg vandt?

Ogsaa jeg tror det, af de samme 3 Grunde, som du finder, naar du nu tænker rigtigt paa Sct. Georgs Liv og Kamp; men jeg saa ikke Kampens Ende denne Gang, men jeg har derimod stirret ud over Jorden for at finde, hvor Sct. Georg kæmper nu i Aar.

Jeg ser Chiang Kai-Shek i Kina; en Mand, der samler Landet for igen at danne et „Morgensolens Rige“. Ak nej. Hans Hjerter higer efter Hæder og Egenmagt. Ikke dér finder jeg Sct. Georg. — Men i Rusland, hvor alle er ligestillede, Brødre i Arbejdet, lige fattige. Nej! — dér maa man ikke styrke sig før Kampen med foldede Hænder og bøjet Hoved. Men i Italien, hos Mussolini; dér blomstrer Arbejdets Frugt under Hænderne; dér findes en Flok Riddere i sorte Skjorter. Nej, heller ikke dér føres Sct. Georgs Kamp. Jeg har stirret mod Frankrigs Briand — denne Fredens Forkæmper — mod Englands gentlemen — mod Spejdernes Baden-Powell — mod Tysklands Hindenburg, han, der har gaaet i Pligttopfyldelsens strenge Skole, mod Amerikas John Mott, som vil samle alle Kristne og lære dem Tidens rette Brug og Troens Energi. Saadan har jeg stirret over Jorden. Saa du Sct. Georg?

Jeg saa ham; jeg véd, at jeg saa ham, for jeg genkendte ham et og andet Sted mellem de nange. Da jeg saa ham, gik der som et Lys igennem mig.

Jeg forstod pludselig, at denne April Maaned ikke kommer til at gaa unyttig hen. Jeg forstod gennem ham, at hver Dreng og hver Yngling, der aflægger sit Spejderløfte paa Sct. Georgsdagen, ikke er en lille Sct. Georg, — nej, men har Muligheden for at blive det.

Jeg staar i stor Forventning mod disse Tusinder af Drengene, naar de bliver Mænd. Tror du saa, at den onde Drage er stærk nok mod en saadan Ridderflok?

Eller tror du, Dragen vil overvinde dem, inden de endnu har indfriet Løftet?

Vi saa ikke Dragens Fald! — — — Men vi tror — — — Gudmund Møllerup.

EN SPÆNDENDE FLYVETUR

DIVISIONSCHEF *KNUD JENSENS* OPLEVELSE.

Bilen førte os — d. v. s. 3 Tyskere — 2 unge Handelsfolk fra Leipzig, en midaldrende Lærer fra Østpreussen — den østrigske Flyver og mig, ud til Flyvepladsen i Innsbruck, der laa lidt Øst for Byen. Efter at saavel vi selv som vor Bagage var blevet vejet, Passene stemplet, Bagagen toldbehandlet, Billetterne efterset, Navne og Adresser noteret, entrede vi et af Luft Hansas smaa Monoplaner. Nr. 564 „Oder“. Kabinen var ikke stor. Der var lige Plads til os 4 Passagerer. Motoren blev startet. Ganske langsomt kørte vi hen over Grønsværet, der var alt andet end jævnt, saa Maskinen svajede og hoppede forfærdeligt. I den modsatte Ende af Flyvepladsen vendte vi. Saa tilbage igen, denne Gang med stærkere og stærkere Fart. Stød og Hop blev blødere og blødere, for tilsidst at ophøre — vi havde forladt Jorden. I straalende Sol og bagende Varme gik det stærkt opad, med en glimrende Udsigt ned over Inndalen, og med mægtige Bjergvægge paa Siden af os. Vi fulgte Inn-Floden mod Øst. Hvor alt tager sig smaat og tiltalende ud heroppe fra. Motorens Larm hindrede os ikke i at udtrykke vor Glæde overfor hinanden, idet det for os alle var vor første Flyvetur. Da vi i et Kvarters Tid havde nydt alt dette, kom vi til et Sted, hvor en Sidedal munder ud i Hoveddalen. Her ventede vi at faa et storslaaet Udsyn op ad denne. Det var der rimeligvis ogsaa, vi glemte blot at se efter, idet Maskinen pludselig dalede — eller rettere faldt — et halvt Hundrede Meter lodret ned med en saadan Voldsomhed, at jeg slog Hovedet mod Kabineloftet.

„Faldet“ standsede lige saa brat. Maskinen fortsatte fremefter, men ikke nær saa roligt som før, idet den nu begyndte at duve. En ny Dal — et nyt „Fald“ — nye Duvninger. Ude i Horisonten er der begyndt at trække Uvejrskeer op. De kommer nærmere. Maskinen duver stærkere. Det begynder at lyne i det Fjerne. Lynene kommer nærmere. Nu kan vi trods Motorens Larm høre det ene Tordenskrald efter det andet. Uvejret rykker nærmere og nærmere. Det bliver mere og mere graat. Vi følger stadig Inn lige til Kufstein. Her søger Flyveren mod Nord ad en Sidedal. Duvningerne bliver større og større, „Faldene“ flere og flere. Det bliver mørkere og mør-

kere. Nu er Himlen helt overtrukket og begsort. Det lyner ustandseligt. Flyveren vender. Vi befinder os atter over Kufstein. En ny Sidedal forsøges, ogsaa den opgives, en tredje Sidedal prøves med lige saa daarligt Resultat. Vi befinder os for 4. Gang over Kufstein. Haglene pisker med stor Voldsomhed mod Kabinens Vinduer. Pludselig vender vi Næsen helt nedad. — Saadan følger vi det da — og med rivende Fart gaar det i en Spiral ned. Flyveren faar Faldet standset og drejer atter Maskinen opad. Først senere erfarede vi, at Aarsagen til den Volte var, at Flyveren, der sad i et halvt aabent Førerhus, med meget stor Kraft havde faaet et Hagl slynget ind i det ene Øje. Vi er nu omgivet af Taage paa flere Sider. Piloten forsøger sig frem forskellige Veje. Gaar meget lavt ned og forsøger at lande, opgiver det. Forsøger igen, opgiver atter. Forsøger at slippe uden om Taagen. Forsøger for 3. Gang en Landing, der ogsaa opgives. Et fjerde og sidste Forsøg maa ligeledes opgives. Stiger stærkt for at komme over Taagen. Dette vil heller ikke lykkes. Styret derefter lige ind i Taagen. I Spænding venter vi hvert Øjeblik pludselig at se Klippevægen lige foran os. Ser af og til et Glimt af den lige ved Siden af os. Da med eet er vi ude af Taagen. Landet ligger solbeskinnet under os. Vi diskuterer længe indbyrdes om, hvor vi kan være. Er vi snart i München? Eller er der langt igen? Vi følger en Flod. Den gør et stort Sving, og der fremme genkender vi alle paa én Gang Innsbruck, som vi hurtigt nærmer os. I det bedste Vejr af Verden tager vi den i Glideflugt ned over Hustagene saa lavt, at vi er bange for, at Hjulene skal køre hen over Tagene. Et Øjeblik efter lander vi næsten umærkeligt paa Flyvepladsen i Innsbruck godt 2 Timer efter, at vi var startet. Piloten gør Tusinder af Undskyldninger og tilbyder os den næste Dag ved 9-Tiden at forcere Turen igennem. Dette kan jeg ikke vente paa. Pengene bliver tilbagebetalt. Om Natten forlader jeg Innsbruck med Toget til München. Da jeg naaede Nord for Alperne blæste der en hel Orkan, der havde ødelagt for flere Millioner Kroner. Næsten alle Telegrafstolper langs Jernbanen var væltede, Kornet var slaat ned. Der saa i det hele taget forfærdeligt ud.

PAASKEN 1931.

„Glædelig Paaske!“ — „Tak i lige Maade!“ lyder det Mand og Mand imellem i disse Dage. Det er naturligt, at en forestaaende Ferie som Paasken uvilkkaarligt virker opstemmende paa Sindet. Vi har allesammen vore Planer med Paaskeferien og er opsatte paa at faa det bedst mulige ud af de kostbare Helligdage, men hvad det „glædelige“ ved Paasken angaar, da viser der sig højst forskellige Opfattelser, lige fra den yderst nøjsomme Glæde over at kunne sove de fire Helligdage væk med Dynen over Hovedet lige til Frokosttid og faa Aftenen til at gaa med Kortspil og selskabelig Sladder og saa til den egentlige Paaskeglæde, som de færreste spørger efter, fordi de ikke kender den, men som de første Kristne gav Udtryk for, naar de traf hinanden Paaskemorgen: „Herrn er opstanden,“ — „ja, han er sandelig opstanden!“

Naar jeg har faaet den Opgave at skrive en Paaskehilsen til danske Spejdere, har jeg først maattet stille mig selv det Spørgsmaal: „Kommer det overhovedet dette Blads Læsere ved, hvad Paaske, glædelig Paaske betyder?“ Ja, afgjort! Det kommer overhovedet alle Mennesker ved. Paasken er simpelthen det største og glædeligste Budskab, der nogensinde har lydt paa Jorden; det er ogsaa det vigtigste af alt. Peg paa en Mand, som ikke skal dø, og jeg vil indrømme Jer, at det ikke er noget for ham, thi Paasken er Budskabet om, at Livet er stærkere end Døden, den Død vi alle gaar imøde, og som vi som unge finder som det meningsløseste af alt. Selv om vi har vanskeligt ved til daglig at se det overvældende glædelige og befriende i den Kendsgerning, at det højeste Liv, som i Jesus Kristus blev levet paa Jorden for 1900 Aar siden, var stærkere end Døden, saa er det dog sandt, at vi alle før eller senere vil komme til at opleve, at det eneste, vi har Brug for, er et Evigheds-haab, naar Døden river en af vore Nærmeste bort, — eller naar Turen kommer til os selv. Paasken er Livets Hilsen fra Gud. Og de, der har taget imod den, har den bragt den store Glæde — som Benaadningsdekretet fra Kongen til den dødsdømte. — En stor og glædelig Nyhed brederes altid med rivende Hast, — en stor og rig Oplevelse gør os til Vidner for et Budskab, som synes os uopsætteligt. — Lad mig belyse dette ved et Eksempel. — Da den berømte, russiske Digter Dostojewski som ung var fattig og ukendt, skrev han en Novelle: „Fattigfolk“. En

Ven læste hans Manuskript for en indflydelsesrig Redaktør. De læste ivrigt sammen til langt ud paa Natten, da Redaktøren tilsidst begejstret udbrød: „Lad os gaa til Dostojewski og fortælle ham, at han er et Geni!“ — Vennen indvendte: „Men det er jo Nat, han sover forlængst.“ Redaktøren svarede: „Dette er vigtigere end Søvn!“ — Saa gik de fra Redaktionen, fandt Dostojewski og fortalte ham, at han var et Geni. Mon Dostojewski vel bebrejdede dem, at de havde vækket ham? Nej, de kom jo med et godt Budskab!

Hør nu et endnu større og bedre Budskab: For 1900 Aar siden levede der en Mand, der blandt sine samtidige gik under Navnet Jesus af Nazareth. Hans Liv og Lære, hans Død og Opstandelse blev af verdensomvæltende Betydning. Selv hans Fjender gav ham det Vidnesbyrd: „Aldrig har noget Menneske talt som dette Menneske!“ Da han, den eneste, der ikke gjorde noget ondt, men hvis hele Liv stod i tjenende Kærlighed for Mennesker, tilsidst blev korsfæstet, da blev selv hans Bøddler overmandet af den uovervindelige Sjælstyrke, der midt i Døden udgik fra ham: „Denne var sandelig Guds Søn!“

Jesu Fødsel vendte Verdenshistorien, hans Liv satte en helt ny Kraft ind i Verden, hans Ord gav os en helt ny Viden om den almægtige Gud som den tilgivende Fader i Himlen.

Ved sin uforskyldte Lidelse og Død er Jesus blevet en Soning for en falden Menneskeslægt („ingen har større Kærlighed end han, der sætter Livet til for sine Venner“). Hans Opstandelse blev Livets Sejr over Døden. Kristi Opstandelse er Underet, Paaskeunderet. Hans samtidige oplevede den som historisk Virkelighed, den er fortrinligt bevidnet. — David døde og blev begravet, Alexander, Goethe, Napoleon og Alverdens Berømtheder døde og blev begravet. Jesus Kristus døde, men han stod op igen.

Paaskeevangeliet kan samles i disse faa Ord af Jesus: „Jeg lever, og I skulle leve!“ — Paaske betyder ikke blot evigt Liv, men en helt ny Maade at leve Hverdagslivet paa. Den Oplevelse har mange gjort. Det er fordi: „Jesus er igaar og idag den samme, ja, til evig Tid.“

Glædelig Paaske!

Børge Hjerl-Hansen,
(en gammel 1. Vbro'er).

Paa Udkig i Naturen.

En „Nøgle“ over Skovtræer og en Økse at tjene.

Jeg har gaaet i længere Tid derude i de store Skove og spekuleret paa, hvordan jeg bedst kunde lære jer at kende vore almindeligste Skovtræer ved Vintertid, for, ærlig talt, en Spejder skulde gerne kunne „bestemme“ Træerne, selv om de brune Blade ligger paa Skovens Bund!

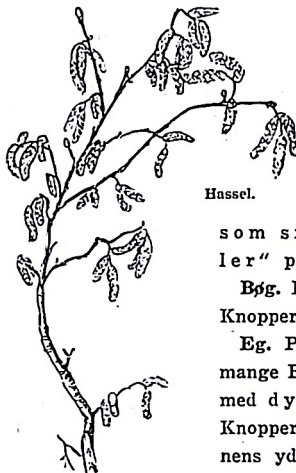
Fra Skolebøgerne kan I i den Retning ikke høste megen Viden, for deri er Træerne kun omtalt i Sommerdragten og med en ked-sommelig Systematisering, — og I kan jo desværre ikke allesammen komme med ud i Skoven i Morgen og faa et lille, rask Kursus i Trækundskab. Jeg har derfor paa mine Vandringer i Skovene samlet en Del praktiske Kendetegn paa 6 af vore almindeligste Løvtræer, og de af jer, der vil se lidt paa dem, vil snart være fortrolige med Trækundskabens A. B. C.

Skriv Kendetegnene op i din Lommebog og tag den med i Skoven næste Gang og send mig saa (til Blegdamsvej 10, Kbh.) en lille Samling Grene

af de 6 Træer. Grenene skal være mig i Hænde inden den 15. April, og hver Gren maa være mærket med tydeligt Navn. Jeg udsætter en god Spejderøkse, der uddeles ved Lodtrækning mellem dem, der indsender en rigtig Samling Grene! En let Maade at faa en ny Økse paa! — Men een Ting endnu, — Grenene skal være indsamlede ved egen Hjælp!

Nu skal I faa Nøglen:

Birk. Hvid Bark, der ofte skaller af. De yderste Grene meget fine og tynde og med smaa Knopper. Rak-

Hassel.

ler. Et violet Skær over Træets Krone.

El. Som Regel paa fugtige Steder. Aflange, blaaduggede Knopper paa en lille Stilk. Paa lavt Terræn er Rødderne ofte synlige over Jorden („Tæer“). Hunrakler

som smaa kugleformede „Kogler“ paa en lille Stilk.

Bøg. Kendes! Blanke, langstrakte, brune Knopper. Glat Bark.

Eg. Paa ældre Træer store Grene med mange Bøjninger („Knæ“) og med en Bark med dybe Længdefurer. Rundagtige Knopper, hvoraf mange sammen ved Grenens yderste Spids. Paa Stubbe („Stød“) ses meget tydelige Aarringe med store Porer („Kar“). Veddet mørkest og haardest i Midten („Kernen“).

Løn. (Bedre Navn end Åhorn). En eller et Par fede, grønne Knopper i Enden af hver Grenspids. Ret Vækst. Paa gamle Træer skaller Barken af i store Flager. Ingen Kerne.

Ask. Fuldstændig sorte Knopper. Slank Vækst. Paa unge Træer lys, graa-gul Bark. Paa ældre Træer har Barken Længdefurer, som Egen, men tættere sammen.

— — Det er forøvrigt min Agt i de kommende Numre af Magasinet under ovenstaaende Overskrif at fortælle Jer om nogle af de Ting, man kan glæde sig over i Naturen, hvis man har Øjne at se med og Øren at høre med.

Jens Hvass.

Ask.

El.

Jeg vender mig mod Stjernerne.

Af Walter Kurka. Paa Dansk ved A. P. Henriksen.

(Fortsat fra forrige Nummer).

Ved Hjælp af Fig. 3 kommer vi videre til et meget smukt Stjernebillede. Deler vi nemlig den Vinkel, som ligger til højre i W'et, og trækker en Hjælpelinie gennem Vinkelspidsen, og følger vi denne, kommer vi til Stjernen Mirach i Stjernebilledet Andromeda, der paa sin højre og venstre

Side har 2 store, smukke Nabostjerner; de hedder henholdsvis Sirrah og Allamak. Gaar vi fra Mirach et lille Stykke tilbage føres vi til to smaa Stjerner, i hvis umiddelbare Nærhed, vi kan se

Andromedataagen, den eneste Stjerne-taage, der kan ses med det blotte Øje.

I vil nu rimeligvis spørge, hvad en Stjernetaage egentlig er for noget? Jeg skal søge at forklare Fænomenet, men I maa tage Begrebet „Uendelighed“ med ind i jeres Fantasi. Prøv at isolere dette Begreb et Øjeblik i jeres Tanker og tænk lidt over Problemet. Thi de Distancer, der bliver Tale om i det nærmest følgende, er — uendelige!

I kender Jorden og Planeterne og véd, at de alle drejer sig om Solen. I véd endvidere, at der i dette Solsystem ogsaa findes Kometer og Kikkerskudshære. Enhver Stjerne, som er til at se paa Himlen, er selv en Sol, og adskillige er mange, mange Gange større end vor Sol, som selv kun hører til Mellemstørrelsen; tager vi Kikkerten til Hjælp, vokser deres Antal betydeligt for ikke at tale om de Myriader, som vises ved Hjælp af Fotografi-apparatet. Med dette er det muligt at skelne hele Slør bestaaende af Millioner af saadanne Sole. Det er næsten uforstaaeligt, at det eksisterer, og

dertil kommer endda de umaadelige glødende og mørke Taagemasser.

Kunde vi nu hurtigere end Lyset, som bruger næsten 100,000 Aar*), ile langt ud til den anden Side af Mælkevejen, som jo helt og holdent bestaar af Solskarer, stadig videre i det tomme

Rum, da vilde hele Himmelvejden svinde ind til en linseformet Ø i Universet.

En saadan Ø med Myriader af Sole er Andromedataagen. Alle de lyse Steder, man kan se i en Kikkert i Taagen, er i Virkeligheden utallige Solsystemer, saa langt borte, at selv den stærkeste astronomiske Kikkert ikke kan vise os andet. Men Stjernerne, som vi kan betragte i Taagens Omegn, ligger os relativt nærmere og hører til vort Mælkevejsystem.

Dette var et lille Strejftog i Uendelighedens og Filosofiens Verden. Prøv selv at tænke videre. Det svimler for Tanken.

Lad os derfor gaa tilbage til den Del

af Universet, som ligger os noget nærmere, og lad os betragte Kong Perseus.

Fig. 4. Perseus, som ikke ligger saa langt borte fra Cassiopeia og Andromeda, kan vi let mærke os, naar vi af dens Stjerner danner det græske Bogstav T (udt. tau) i vore Tanker. Hele Stjernebilledet ligger ligesom sin kgl. Svigermoder Cassiopeia i Mælkevejen. To meget mærkværdige Ting finder vi her.

Der findes ialt ca. 1 Million Spiraltaager, hvoraf Andromedataagen hører til de mest kendte. Disse Spiraltaager giver et kontinuert Spektrum og antages derfor at bestaa af Stjerneansamlinger. Dette Billede af Andromedataagen er efter et Fotografi, taget paa et af Verdens største Observatorier, nemlig Lick-Observatoriet paa Mount Hamilton i Kalifornien.

*) Man husker, at Lyset bevæger sig 300,000 km i Sek. Distancen er altsaa 940,000,000,000,000 Kilometer.

I den maaneklare Nat ser man med det blotte Øje en lille, flimrende Sky mellem de to Stjernebilleder. Den har ubestemmelige Rande og er heller ikke saa lys som Andromedataagen. Det er den store Dobbelstjernebilde x-h i Perseus. Al- lerede i en almindelig Kikkert kan man skelne blinkende Stjerner ud fra Hoben. I en stærkere Kikkert ser man udfoldet en Pragt af lutter glimrende Sole, en af de smukkeste Stjernebilde. Selv ved 50 Gange Forstørrelse kan Øjet ikke opfatte Antallet af Stjernerne i Hoben, og selv den stærkeste Kikkert kan ikke gøre de dybere liggende Stjerner synlige for os, saa Midten af Hoben for os bliver en uopløselig Skare af Sole. — Algol, den næstklareste Stjerne i Perseus, er en saakaldt foranderlig Stjerne. Efter en langvarig Undersøgelse har man konstateret, at Algol er en Dobbeltsol, hvoraf den ene er fuldstændig udsukt og mørk, medens den anden er lysende. De bevæger sig rundt i en Kreds omkring deres fælles Tyngdepunkt, hvorved den mørke til visse Tider befinder sig mellem os og den lysende, saaledes at denne ligesom lyser mindre kraftigt. Baade Banerne, Solens Størrelse og Masse og andre fysiske Egenskaber er nøje bekendt af Astronomerne, saa nøje, at de kan beregne Omløpstiden med $\frac{1}{10}$ Sek.s Nøjagtighed. 4 Døgn, 29 Timer og 45 Minutter lyser Algol som en Stjerne af 2. Størrelse, saa synker dens Lysstyrke

i 4 Timer til 4. Størrelse, endnu synlig for Øjet (5. Størrelse kan dog ogsaa ses af gode Øjne, hvorimod Stjerner af højere Størrelsesantal kun

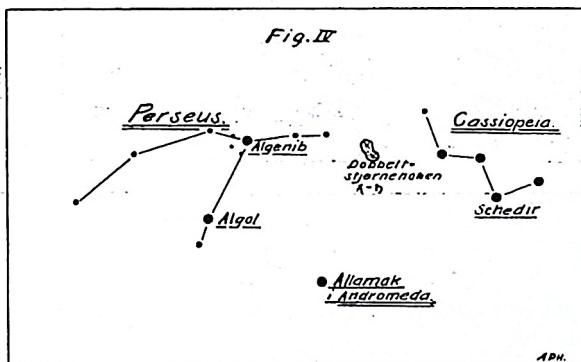
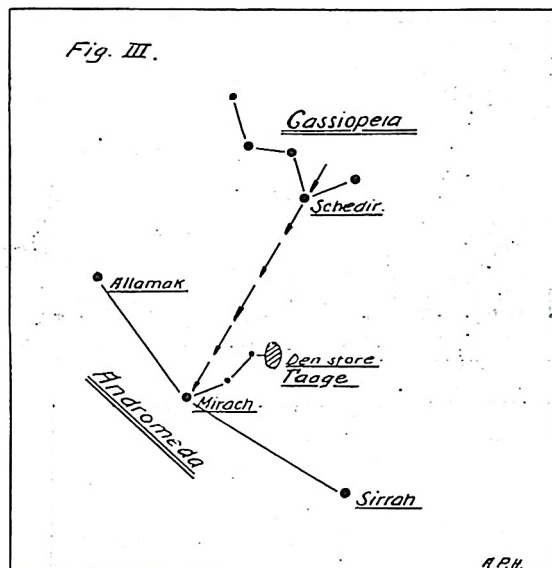
kan ses i Kikkert), igen lyser Algol i 4 Døgn, 20 Timer og 45 Minutter med sin gamle Lysstyrke for til samme Tider at gentage Spillet.

Der kunde fortælles om endnu mange uregelmæssige „Foranderlige Stjerner“, om Dobbelstjerner, om Kæmpe- og Dværgsole, om Himlens Mælkevej, om Stjernesked, Meteoror og mange andre. Denne Gang har vi lært nogle Stjernebilleder at kende. Hvad vi af dette har lært, maa ikke forblive nogen død Geografi eller Videnskab, med hvilken vi er ble-

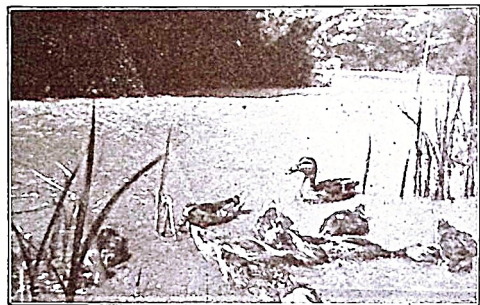
vet noget klogere. — Astronomi er maaske for mange noget kedeligt, noget, der minder om Matematik og Skoleterperi. Men tager man sin Fantasi med og lader

Tankerne gaa paa Langfart, aabner der sig vidunderlige Horisonter. Det vil svimle for Tanken, og man vil følge, hvor lille, man selv er. Hvis man sommetider synes, at man selv betyder noget, — og at alt det, vi smaa Mennesker arbejder med og opnaar, er af Vigtighed,

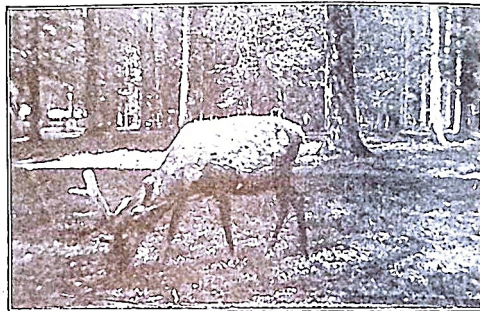
kan man blot tænke paa, at Stjernetaagernes næppe synlige Stjerner er — ikke engang Klo- der som vor — men Solsystemer endnu meget større end vort eget Solsystem.

EN DYGTIG FOTOGRAF VÆLGER GODE MOTIVER

Vildandefamilie, taget i en lille Sø nær København. En smuk Optagelse, som ikke er allfor vanskelig.

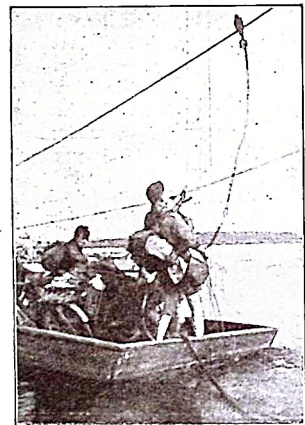
Kronhjort i Dyrehaven. Begge Billeder er fotograferet af Børge Lassen, Hans Tausens Trop. De er præmieret med 5 Kr.

Et smukt Genrebillede af en gammel Bonde foran sit straaetekte Hus. T. Carstensen fot.

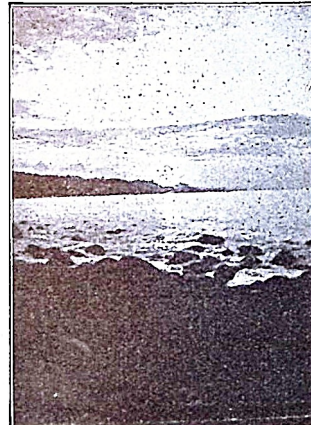
Solsort, der fryser. Læg Mærke til, hvordan den har pustet sig op.

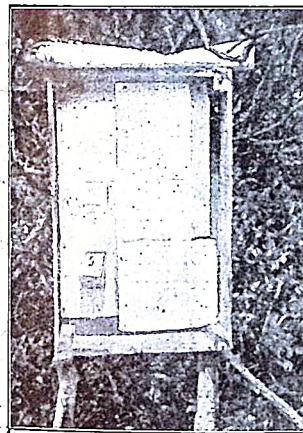
En vanskelig Passage under Sommerturen. Præsto Trop fot.

Det at morsomt at tage sine Kammerater — men tag dem i en morsom Situation.

Solnedgang ved Bornholm. Prøv at fotografero Landskaber. Det er ogsaa gode Minder.

Opslagstavlen. Et godt — og instruktivt Billede. Præsto Trop fot.

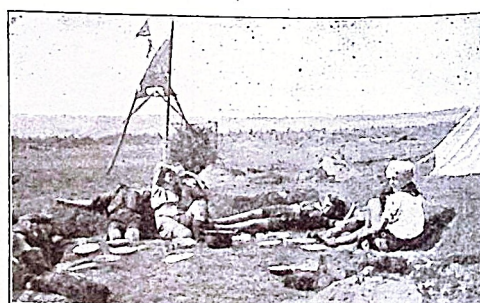
Da Havregroden havde været sveden. Fornøjelig Situation.

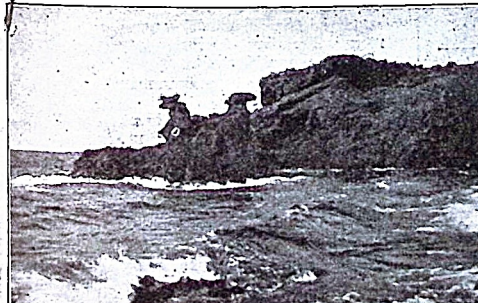
Gøgeurt har Besøg af et Insekt. Blomster-fotografier er smukke — og lette at tage.

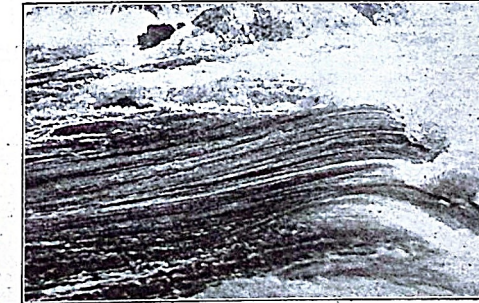
Silhouetfotografi. Der er ingen Grænser for, hvad man med lidt Op-findsomhed kan lave i denne Genre.

Patruljen efter en god Middag. Et saadant Billede er ulige morsommere end den traditionelle Gruppe. Præsto Trop fot.

Løvehovederne paa Bornholm. Dette smukke Billede er ligesom Solnedgangen fotograferet af Flokfører Gertrud Brandt-Møller.

Bølgen. Et smukt og usædvanligt Motiv.

Fra Divisionerne

XV AARG.

APRIL

MCMXXXI

SPEJDERUDSTILLING

1. Skelskør Tropp har i Marts Maaned afholdt en stor Udstilling. Vi aflægger den et Besøg.

Straks vi træder ind i Forhallen, ser vi et Interiør fra en Lejr. Herfra gaar vi op i selve Salen. Overalt er der noget at se; paa Væggene er Spejderloven malet, og for Enden af Salen er Fanerne ophængt. Rundt om er der arbejdende Værksteder. Et Sted laves der Løvsavsarbejder, et andet Sted fletter Spejderne og Ulvene Kurve, og gaar vi videre, støder vi paa Værksteder, hvor der laves Tegnebögger, Bogbind, Dametasker m. m., foruden at vi finder et helt Skomagerværksted.

Handelen ved de arbejdende Boder gaar livlig, saa Spejderne viser ikke alene, hvad det er de beskæftiger sig med i deres Fritid, men de faar næsten ogsaa alt, hvad de laver, solgt. Vi erfarer senere, at disse arbejdende Værksteder, af hvilke vi endnu ikke har nævnt Tarsoværkstedet, hvor Spejderne lavede imit. Træindlægning, gav et Overskud paa ca. 200 Kroner.

Rundt omkring er der anbragt Samlinger af Mønter, Frimærker og Tændstikker; vi spørger en af Spejderne, hvor mange forskellige Tændstikkesker der er. „Over 800“ lyder det imponerende Svar.

Vi kommer kun langsomt frem, hvert Øjeblik er der noget, der fanger Interessen. Her ser vi nogle nydeligt illustrerede Dagbögger og Fotografier fra Troppens Lejre. dér Set. Georg i Løvsavsarbejde, lavede af en Spejder paa kun 11 Aar.

Pludselig staar vi midt i et fuldt udstyret Tropslokale med Spejdernes Skjolde og Diplomer hængende paa Væggene.

Der er naturligvis ogsaa den for den økonomiske Basis nødvendige Tombola og Restauration.

Efter Udstillingen, der varede 2 Dage, opsøger vi Troppsføreren for at faa lidt mere at vide.

„Har der været store Forarbejder for at faa Udstillingen stillet paa Benene?“ spørger vi.

„Ja, det har været Arbejde fra først til sidst for os alle sammen, lige fra den mindste Ulveunge til den ældste Spejder. Men det er ikke alene os, der har slidt i det, ogsaa Troppsrådet og Forældrene har haft travlt.“

„Hvor meget er Overskuddet blevet til?“

„Efter den foreløbige Opgørelse er det ca. 1300 Kr., hvad der maa siges at være ganske godt i Betragtning af, at Byen paa Grund af Snestorm var afskaaret fra Omverdenen begge Dage. Det fortvivlede Vejr skal nok have kostet os ca. 1000 Kr.“

„Hvad skal Pengene bruges til?“

„Vi har længe gerne villet bygge Hytte, og nu har vi endelig faaet Raad dertil.“

„Hvor kommer Huset til at ligge?“

„Vi har en dejlig Grund ved Kobæk Strand; det er kun 2 km fra Byen, saa det er saa nemt, som det kan være.“

Vi har endnu meget andet, vi gerne vilde spørge om, men Troppsføreren iler videre. Der er endnu et stort Arbejde tilbage for Arrangørerne med at faa alt bragt i Orden igen.

E.

HELSINGØR KOLONNE

1. Helsingør Tropp fyldte d. 22. Januar 20 Aar, og i den Anledning blev der holdt en lille Fest paa Helsingør højere Almenskole.

Ved en Parade hersteds holdt Divisionschefen, Fritz Hansen, en Tale for Kolonnen, og Kolonnechefen, Adjunkt Rohde, fik tildelt Divisionens Fortjenstnaal Efter Paraden deltog 1. Tropp, Prins Hamlets Tropp og Røvertroppen samt alle de Indbudte i en fornøjelig lille Underholdning. Ved Hovedbordet saas Oberst

Qvist, Oberstløjtnant Harrel, Muremester Harald Petersen fra 1. Københavns Division. Divisionschefen for Frederiksborg Amts Division, Troppsrådenes og Kolonnerrådets Medlemmer.

I en Tale skildrede Kolonnechefen Helsingør Spejdernes Historie igennem de 20 Aar. Herefter var der en lille Underholdning. Muremester Harald Petersen overrakte Kolonnen en Pokal, som skal udsættes som Vandrepræmie ved Kolonnens aarlige Turnering.

Den 18. Januar afholdtes der Kolonnemøde.

Den 17. Februar paabegyndtes et Boksekursus under Ledelse af Adjunkt Henningsen.

Søndag den 8. Marts afholdtes der Divisionsøvelse i Tokkekjøb Hegn ved Lillerød mellem Gentofte Kommunes Division (125 Mand) og Frederiksborg Amts Division (80 Mand). Øvelsen var tilrettelagt af Revisor Franz Bruun, der ogsaa var Overdommer. Øvelsen paabegyndtes Kl. 11 og sluttede Kl. 2½. Kaffe og Basser paa Lillerød Kro, hvor Franz Bruun og Ove Holm holdt Kritik over Øvelsen. Herefter holdt Frederiksborg Amts Division Parade for Ove Holm. Resultatet af Øvelsen blev: F. A. D. ca. 1115, G. K. D. ca. 100.

Den 14. Marts afholdt Kolonnen en stor Aftenunderholdning og Bal. Overskuddet benyttes til Hytte. Kolonnen har faaet overladt en Grund paa Eksercerpladsen; her har 1. Helsingør allerede bygget Hytte.

Kolonnens Blad udkommer hver Maaned.

Kolonnens Historie er blevet nedskrevet; heri ses bl. a.: pr. 1 Januar 1931 var Kolonnens Styrke 79 Mand, men er nu oppe paa 87 Mand. Kolonnen har 9 lejr Hornbæk 1917, 2 for Tangbrænding 1918. I denne Konkurrence blev 1. Helsingør Tropp Nr. 1, 2. Helsingør Tropp Nr. 2 og Aarhus Nr. 3. De 6 andre Rævehaler er for Foraarsturneringer. Divisionen har afholdt 11 Turneringer, heraf har 1. Tropp vun-

Kbhvns. Divisionens Turnering og Lejr paa Høje Sandbjerg d. 23.—25. Maj 1931.

Et godt Program.

Ledelse:

Turneringsleder: Divisionschefen. Overdommer: Fr. Heiberg-Jürgensen. Dommere: Divisionens Kolonne- og Tropsførere samt Assisterter.

Ankomst og Indretning af Lejren:

Lørdag Eftermiddag og Aften. Afslutning og Præmieuddeling: Mandag den 25. Maj Kl. 15½.

Divisionens Patrulje-Turnering: Obligatorisk for de faste Patruljer, hvis Gennemsnitsalder er under 16 Aar.

A. Mådepræcent:

Efter Divisionens Opgørelse af K. M. Antal. Der tages Hensyn til skriftlige Forfaldsmeldinger. 100 % 20 Points, 50 % 10 Points.

B. Turn out:

Patruljens Optræden i alle Forhold bedømmes fra Ankomst til Afslutning. Der gives saaledes Turn out Points ved hver Opgave, Patruljen deltager i — 0 20 Points.

C. Lejr sport:

1) Oppakning og Patruljemateriellets Fordeling ved a) Ankomst og b) Afrejse.

2) Lejrindretning: a) Teltrejsning og Teltindretning, b) Lejrarbejder nødvendige for Lejrperioden.

3) Madlavning: I de paa Dagsprogrammet fastsatte Tider tilberedes en passende Forplejning. Hvert Maaltid i Lejren bedømmes. Spisesedlen skal afleveres ved Lejrens Aabning. Der bedømmes: a) Den tilberedte Mads

det 5 og Prins Hamlets Trop 1.

Paa Grund af den store Indmeldelse af Spejdere i Kolonnen ser denne sig nødsaget til at arrangere 2 Sommerure, én til Tyskland: Hamborg og Hannover og én til Sverrig: Göteborg.

Roverens Paaskelejr gaar i Aar til Klippan og Skärälid.

Alle 3 Troppene deltager i Divisionens Turnering i St. Bededagsferien ved Esrom.

Spejder 1836.

Kvalitet, b) Raastoffernes Opbevaring, c) Kogegrejernes Tilstand i hele Lejrperioden.

4) Lejrafbrydning: a) Lejrpladsens Aflevering.

D. Forhinderingsløb:

Deltagelse obligatorisk for alle Patruljer, hvis Gennemsnitsalder er under 16 Aar. De stillede Opgaver vil have Tilknytning til Spejderloven, Prøverne og almindelig, sund Fornuft.

E Enkeltmandsopgaver:

Heri deltager hele Patruljen. Der stilles Opgaver indenfor Klasseprøverne og almindelige Spejderfærdigheder; Opgaverne fordeles blandt Patruljens Spejdere af Patruljeføreren.

Lejrbaal

afholdes den anden Aften; man forventer Deltagelse fra alle Troppene. Anmeldelse af Bidrag til Underholdningen sker til Lejrbaalslederen. Underholdningen bedømmes ikke.

Points.

0—20. Lejr sport tæller dobbelt.

Dommerne.

Til Dommere anvendes Divisionens Kolonne- og Tropsførere og Assisterter, og det er Meningen, at ingen Tropsfører eller Assistent assisterer Patruljen i Lejrperioden. Patruljen skal klare alt selv.

For hver Konkurrence vil Divisionen udpege en Dommer, der drager Omsorg for Konkurrencens Arrangement og Bedømmelse. De fornødne Dommerassisterter vil blive stillet til Disposition. Dommerne afgiver Dommerlisterne til Overdommeren, saasnart en Konkurrence er endt.

Lejrprogram.

Lørdag: Eftm. og Aften Ankomst. Ved Ankomsten afleveres Liste over Patruljens Spejdere samt skriftlig Afbud fra Udeblevne. Ligeledes afleveres Forplejningsplan.

Der bedømmes Oppakning og Fordeling af Materiel. Bedømmelse af Turn out tager straks sin Begyndelse.

Aftenen anvendes til Teltrejsning og Indretning samt evt. Lejrarbejder, som bedømmes.

Kl. 22 Retraite.

Søndag: Kl. 6½: Reveille, Morgengymnastik, Toilette, Lejrorden. Kl. 7½: Morgenmad. Kl. 8¼: Patruljen stiller paa Samlingspladsen. Kl. 8,20: Flaget hejses. (Der er ingenting, der maner). Kl. 8,35—17: Til Patruljens Disposition. Lejrarbejder og Madlavning. Middag og Deltagelse i Forhinderingsløb. Kl. 18½: Aftensmad. Kl. 20½: Lejrbaal. Kl. 21½: Retraite. Kl. 22: Ro.

Mandag: Kl. 6¼: Som Søndag. Kl. 7½: Som Søndag. Kl. 8¼: Som Søndag. Kl. 8½—12: Enkeltmandsopgave. Kl. 12—14: Tilberedning og Spisning af Middag. Kl. 14—15: Afbrydning af Lejr. Kl. 15½: Patruljen stiller paa Samlingspladsen. Afslutning og Præmieuddeling. Kl. 16½: Flaget stryges. Afmarch.

Lejrindretning og Forplejning.

Divisionen anviser og afmærker hver Patruljes Lejrplads.

Om ønskes, kan Halm faas.

Tropsførere og Assisterter samles i en Dommerlejr.

Forplejning til Dommerne tilberedes af en Roverpatrulje.

Patruljerne forplejer sig selv, og al Kogning foregaar patruljevise.

Roverpatruljer danner Lejrpoliti og Vagt.

Der anvises Plads til Vask og Opvask — Latriner.

Anmeldelse.

Troppene anmelder skriftlig senest en Maaned før Turneringsdagen til Divisionens Deltagelse bilagt Navneliste. (Drenge Navne med K. M. Nummer og Alder ordnet patruljevise).

Assistance.

Samtidig opgiver Troppen: Navn paa Førere og Assisterter, der under Turneringen er til Rædighed for Divisionen, samt Antallet af de Rovere og ældre Spejdere udenfor Patruljerne, der vil kunne anvendes til Assistance for Turneringsledelsen som Hjælpere og Ordonnansere.

Samtlige Dommere og Assisterter samles ved Ledelsens Telt til Instruktion Lørdag den 23. Maj Kl. 16½.

I ATTICA I STATEN NEW YORK

er der blevet bygget et nyt Fængsel, som det praktisk talt er umuligt at bryde ud af, idet der i hele det kolossale Bygningskompleks ikke findes en eneste Laas. Alle Døre kan kun aabnes og lukkes ved Trykluft. Samtidig er der i Fængslet indrettet et elektrisk Anlæg, der virker saaledes, at alle Fanger paa bestemte Tider af Dagen skal trykke paa en elektrisk Knap i deres Celle, og hvis deres Signal udebliver, tændes straks en elektrisk Lampe i Kontrolværelset.

DEN RUSSISKE KOMMUNISME

søger som enhver anden Religion at sætte sit Præg paa alle Livets Forhold og Handlinger. Ifølge „Isvestia“ er der fornylig oprettet By- og Landafdelinger af „Byt“, et uoversætteligt Udtryk for alle det daglige Livs Former, Sæder og Skikke, Tænkemaade o. s. v. Alt dette skal præges af de kommunistiske Principper. Et interessant Punkt er, at frivillig Tjeneste og gensidig Hjælp skal være det bærende Princip i Samfundets daglige Liv. Et andet vigtigt Princip er Kvindernes Ligestilling. Udbytning af alle svagere Medlemmer af Samfundet erklæres for uværdig. Man appellerer særlig til Kvinderne om at vinde Masserne for denne nye Ordning. Religion og Alkoholnydelse fordømmes i lige Grad i den nye Livsførelse for deres sløvende og narkotiske Virkning. Et alvorligt Kald til Kamp mod Drukenskab, Umoralitet og daarlige Vaner er betegnende for Situationen.

Lederne af det ateistiske Kampforbund klager over Slaphed i den antireligiøse Bevægelse; der var planlagt en særlig Kampagne for Juletiden,

hvor Skolerne var Genstand for en koncentreret Anti-Gud-Propaganda. Ateist-Universiteter er oprettet i Leningrad og Sebastopol.

EN ENGELSK PROFESSOR

har regnet ud, at Jorden vejer 5,600,000,000,000,000,000,000 (5,600 Trillioner) Tons. Solen vejer 330,000 Gange saa meget Hvor meget vejer den?

DER VAR EN SKOTTE,

der var meget fodboldinteresset, og hvis højeste Ønske, det var, at se Kampen mellem Skotland og England. Han boede imidlertid i Skotland, og Kampen skulde finde Sted i London. Og ligefrem betale for at komme derned vilde han dog ikke. Togbilletten var ham for dyr. Hvad gjorde Skotten? Han spadserede selvfølgelig til London, men da han naaede ud til Fodboldbanen, var han blevet saa træt og udmattet, at han ikke havde Kræfter til at planke den!

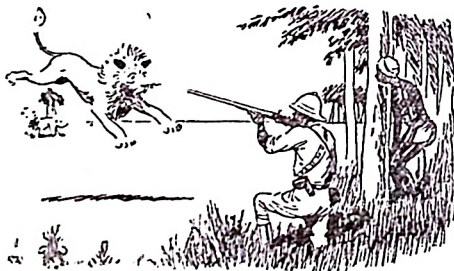
TO UNGE TYSKERE VÆDDEDE

fornylig om, at de kunde trække en Flyttevogn fra Walsum til Mannheim, idet de spadserede baglæns og trak Vognen med Tænderne. De vandt Væddemaalet.

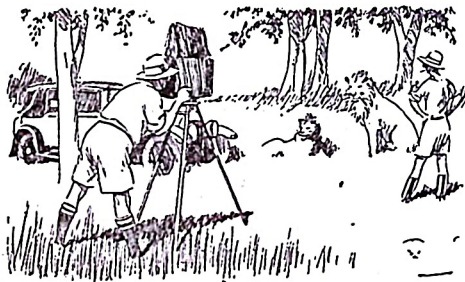
PAA IRLAND ER DER EN SØ,

der er lidt uden for det almindelige, idet dets Vand er i Stand til indirekte at slibe Barberknive. Holder man en Stok ned i denne Sø, saa bliver den straks overtrukket med en stenagtig Masse.

Denne særegne Naturkraft har en engelsk Maskinfabrik vidst at udnytte. Man fandt ud af, at

Paa Størvildtjagt — før

og nu.

Gyldendals „Safari“ Serie

Gennem deres Indhold, deres Beretninger om Mænds Bedrifter i Luften og i Ødemarken, i Krig og Fred, staar disse Bøger med et lokkende Skær, som gør Serien til den unge Mands Ønskeserie. Og takket være Udstyret, det store Format og Mængden af Billeder er der over Serien det festlige Præg, der gør dens Bøger selvselvskrevne som Gaver. De er af blivende Værdi.

Andréas Polarfærd. 12,00 indb. med Skinddryg 10,00. Hvad André og hans Fæller tænkte, folte og oplevede, faar Verden først nu at vide gennem deres Dugbøger, Optegnelser og Fotografier.

Alain Gerbault: I Kutter Jorden rundt. Kr. 7,50, indb. med Skinddryg 14,00. Med en almindelig Kutler foretog den unge Franskmand Alain Gerbault — ene Mand — en Rejse Jorden rundt.

A. P. Bolved: *København — Tokio — København.*

Kaptajn Bolveds enestaaende Bedrift, en af de længste og tillige smukkeste udførte Distancetjyninger, der overhovedet er foretaget. 8,50; indb. med Skinddryg 15,00.

L. C. Dunsterville: *Stilts Erindringer.*

Skildrer en typisk Englænders Løbsbane — hans Liv som Kostskoledreng, som Officer i England og Indien med de oprørske Stammer, i Kina under Boxeroprødet og i Verdenskrigen. 0,75; indb. med Skinddryg 13,00.

Frédéric R. Burnham: *Fra Alaska til Kap.* Beretningen om et Liv tilbragt i Ørkener og Ørskove, i Arbejde og Kamp — mellem Negre, Indianere og Hvide. En Bog fuld af Handling og Spænding. 7,50; indb. med Skinddryg 14,00.

Willom Beebe: *Galapagos.*

En glimrende Bog om Rejsen til Galapagos, Øerne med det fantastiske Dyreliv og hvor de vilde Dyr er tamme. 8,50; m. Skinddryg 15,00.

Charles A. Lindbergh: *Vi — min Flyvemaskine og jeg.* 7,50, indb. 14,00.

Håkan Mörne: *De eventyrlige Veje.*

Tilføds og som blind Passager gennem det tropiske Sydamerika, i Mexikos Bjerge og Ørkenstrækningerne i Arizona. 7,50; m. Skinddryg 14,00.

Marlin Johnson: *Safari.* 5. Oplag. 0,75; m. Skinddryg 13,00. 4 Aars Kæmpejagt i det indre Afrika.

Marlin Johnson: *Løver.* 4. Oplag.

0,75; m. Skinddryg 13,00. Marlin Johnsons nye „Safari“ til Lovernes Land, hvor de i Maanedes fotograferede Løver.

Niels Venlegodt: *Under Vihingestaderen.* Kr. 7,50.

Giv Konfirmanderne Bøger

Bøger er billige Gaver

de forstenede Stokke var fortræffelige som Slibestene for Barberblade — og nu er der saa godt som ikke en eneste ledig Plet i Spen; den er ganske fyldt med Stokke.

HAR DU TÆNKT PAA, at Korpsmærket ikke blot er et Udmærkelsestegn, at man har Ret til at stille store Fordringer til en Dreng, der bærer det, at en stor Del af Skylden for den Fejl, en Spejder begaar, falder tilbage paa Korpsset, at du derfor altid skylder Korpsset at handle efter Spejderloven, at du dog først og fremmest skylder dig selv altid at være ren i Tanke, Ord og Handling.

SULTANEN AF KELANTAN, en malajisk Stat, fik forleden et Brev fra en anden Stat, hvis Frimærker bar et Portræt af den paagældende Stats Sultan.

Det blev han meget fornærmet over og gik straks hen til den engelske Kommissær og forlangte, at hans Billede ogsaa skulde paa hans Stats Frimærker. Kommissæren lovede ham det — men først, naar den nuværende Beholdning af Frimærker var opbrugt. Da Sultanen kom hjem til sit Palads, sendte han straks alle sine Tje-

nere ud for at købe Frimærker, og det blev de ved med, lige til der ikke var flere at opdrive.

Saa nu faar Sultanen Lejlighed til at se sit smukke Aasyn paa alle Frimærker dernede.

PLITIMÆND FRA HELE VERDEN har været i London, hvor Politinspektør Battley har demonstreret sin sensationelle Fingeraftryksmetode. Medens det hidtil har været nødvendigt at have Fingeraftryk af alle ti Fingre, vil det for Fremtiden være tilstrækkeligt med Aftrykket af een Finger. Endvidere har Battley, der er en enestaaende Dygtighed paa dette Omraade, simplificeret Fingeraftryksystemet saaledes, at man mellem to Millioner Fingeraftryk, der findes i hele Verden, kan finde det rigtige i Løbet af højst to Minutter.

PELSDYRJÆGERNE I CANADA har i Aar for første Gang foranstaltet en enestaaende Kapsejls i Kano paa St. Lawrence-Spen ved Quebec. Det gælder om, hvem der hurtigst faar manøvreret sin Kano gennem de mange drivende Isflager, rivende Vandfald og Flodernes stærke Strøm. En Sport, der stiller store Krav til Aandsnærværelse og Snille hos Førererne.

Redaktøren siger—

Korrespondance. — Sct. Georgshilsner.

Det er efterhaanden flere hundrede Adresser, jeg har udvekslet mellem danske og udenlandske Spejdere, og jeg tror ikke, der er mange, der har fortrudt, at de knyttede Forbindelse med en Spejderkammerat i et fjernt Land. Nu er der atter en Chance for at faa en Korrespondance i Gang paa en nem Maade ved at sende en Sct. Georgshilsen. Jeg har flere norske, engelske, ungarske, schweitziske og tyske Adresser. Hvem vil have en af dem? Der er ogsaa en engelsk Trop, som gerne vil korrespondere med en dansk Patruljefører eller Tropsfører.

Om at aflægge Spejderløftet.

De fleste Troppe benytter Lejligheden til at lade Drengene aflægge Spejderløftet paa Sct. Georgsdagen. Imidlertid er det ikke sjældent, at man hører en Spejder beklage sig over at skulle aflægge Løftet hver Sct. Georgsdag, som om det ikke var tilstrækkeligt, at han een Gang havde lovet paa sin Ære at ville holde sin Spejderlov. Jeg har hørt Spejderne i en Trop aflægge fig. Løfte: „Paa min Ære har jeg lovet o. s. v.“ Den bedste Form, tror jeg dog, er denne: „Jeg gentager, at jeg paa min Ære lover at ville o. s. v.“ — Hvis der er nogen, der kender en bedre Form, vil jeg være glad for at høre den.

Lejradresser.

Fra Postvæsenet har Korpset modtaget en Anmodning om at indskærpe, at al Post til Spejdere, som er i Lejr, maa være rigtigt og fuldstændigt adresseret. Saaledes maa Troppens Navn altid være anført foruden Spejderens eget Navn. Adressen maa altid helst være poste restante Xby (nærmeste Købstad), saaledes at Posten kan blive hentet samlet. Der skal være gaaet mange vigtige Meddelelser tabt paa Grund af mangelfuld Adressering.

Ulve-March-Plade.

Der er i København fundet en Spilplade med et Ulvebaand og Inskription „30 km.“ Hvem har tabt den?

„Bom“

spurgte i Februar-Nummeret om, hvem der havde skrevet: „Han kom vandrende paa Vejen

frem mod Skovens grønne Brømme o. s. v.“ Spejder Peder Bukkehøve i Svendborg har nu oplyst, at Digtet findes paa Side 85 i Christian Reinhardt's Bog „Paa egen Haand.“

Enhver Spejder

bør i Fremtiden
købe

Naturlig Størrelse.

TYGGE GUMMI

Engelsk Fabrikat.

==== Faas overalt. ====

★

Husk!

England er Danmarks største Aftager paa Verdensmarkedet. Gør Gengæld ved at købe engelske Varer.

ENGELSK-BELGISK VAREIMPORT
ST. KONGENSGADE 75 - TELEF. C. 13251.

Læs det følgende Nummer, og saml straks paa det lille dannebrogfarvede Paphylster, da det senere vil faa sin Betydning i en Præmiekonkurrence, som Firmaet Engelsk-Belgisk Vareimport lader udskrive i de følgende Maaneder.

Gyldendals Leksikon

eller „Lytternes Leksikon“, som det først kaldtes, foreligger nu i 1. Bind. Det er særdeles godt. Forlaget aabner samtidig en Rate-Subskription paa Værket, saaledes at Publikum ved at betale 3 Kr. om Maaneden kan faa leveret de indbundne Bøger, efterhaanden som de foreligger: 1. Bind nu, 2. Bind August 1931, 3. Bind November 1931 og 4. Bind Marts 1932.

Præmiekonkurrence. „Hvilke Sprog.“

Paa Side 3 vil I finde en Samling Udklip af udenlandske Spejderblade. Hvem kan sige, hvilke Sprog, det drejer sig om? Der udsættes en Lønpengepræmie paa 5 Kr. for den rigtigste Løsning. Er der flere rigtige Løsninger, trækkes der Lod. Svar sendes til mig senest den 10. April.

Tropslokaler.

Som I vil have lagt Mærke til, har der været nogle Artikler om Tropslokaler her i Bladet. Jeg vil gerne bringe nogle flere, idet jeg tror, at Troppe og Patruljer derigennem kan faa gode Idéer til deres Lokaler. Jeg vil derfor være meget glad, saafremt jeg kunde faa Beretninger (med Fotografier) om gode Lokaler med Oplysning om følgende Enkeltheder:

- 1) Af hvad Art er Lokalet? (Kælder, Loftsrum el. lign.).
- 2) Hvordan er Lokalet skaffet?
- 3) Efter hvilke Principper er det indrettet? (hvad er der lagt Vægt paa?).
- 4) Hvad har Udstyret kostet?
- 5) Betales der Leje? Hvor meget?
- 6) Hvorledes og hvor ofte benyttes Lokalet?
- 7) Særlige Ejendommeligheder.

Et norsk Bibliotek

har spurgt, om det ikke var muligt at fremskaffe flg. Numre af Korpsets meget gamle Førerblad „Spejderliljen“: 1913 (1. Aargang) Nr. 1, 5, 6, 9, 10 og 12. 1914 (2. Aargang) Nr. 1, 4, 8, 9, 10, 11 og 12. 1915 (3. Aargang) Nr. 5 og flg. Numre.

Gevaert

Express
Film

Som Betaling byder Nordmændene enten 2 Aars Abonnement paa det norske Spejderblad „Speideren“ eller 50 Øre pr. Nummer.

Sommerens udenlandske Lejr.

Der er endnu 6 ledige Pladser paa Holdet til Verdens-Rover-Mødet i Kandersteg. Der har ikke meldt sig nogen Trop hverken til den czekoslovakiske eller den svenske Lejr. Tage.

Det bedste for Deres Øjne:

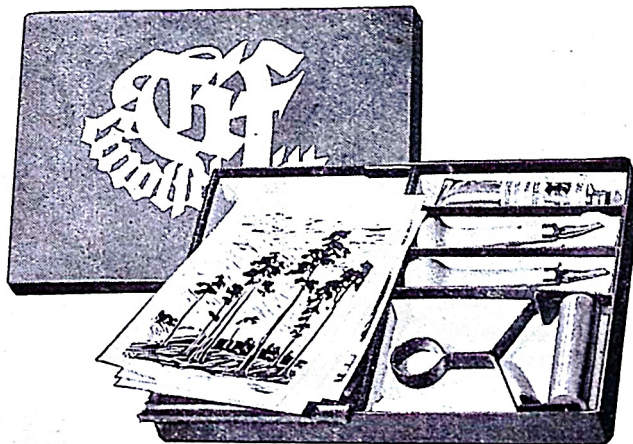
RINGLUNDS BRILLER

Speciale siden 1901.

38, Frederiksberggade 38

ved Hjørnet af Rådhuspladsen.

Tlf. Byen 4710.

Tif-Linol-Værktøj

fra
Heintze &
Blancertz
Berlin

⊙
Faas hos
Faryehand-
lerne

Fulton

af A. Chr. Westergaard

Tegn. af Jensenius.

Kaptajn Karstens sad i sin Kahyt og ærgrede sig kraftigt over al den Modgang. Tilværelsen havde Raad til at ofre paa en ærlig Sømand, snart paa den ene Bov og snart paa den anden. Det var næsten ikke til at holde ud. Sidst havde han nu faaet den venlige Hilsen ekspederet gennem Rederiet — at han omgaaende skulde tage en fuld Stykgodsladning ind og for full speed tage samme Vej tilbage, som han var kommen ad — tværs

over Atlanten. Ingen Tid til at hilse paa Kone og Børn, næppe Tid til at undersøge om Landjorden stadigvæk kunde bære et velvoksent Mandfolk. Væk med dig, full speed, og kom snart igen.

Saa, hvad var nu det; bankede det ikke?

„Kom ind!“ raabte han. Det lød ikke alt for mildt. — Det var vel en af Styrmandene eller Tømmermanden. Han havde aldrig Fred.

Kaptajn Karstens stirrede paa den indtrædende, dampede endnu heftigere paa sin store, sorte Cigar og var et Øjeblik ved at mene, at den tætte Tobaksrøg, som fyldte Kahytten, havde virket forstyrrende paa hans Synsevner. — Hvad var det for en Spirrevip, der stod derhenne — et Barn, en Dreng, ikke større end ingenting.

„Undskyld, er det Kaptajnen?“ spurgte Drengen og krammede sin Hue sammen.

„Om det er Kaptajnen! Nej — næh, det er Skibsdrengen. Her om Bord har Skibsdrengen den bedste Kahyt agter.“ — Kaptajn Karstens havde to dybe, lodrette Rynker mellem Øjenbrynene.

Drengen traadte et Skridt nærmere; han smilte helt fornøjet. — „Nej, det passer ikke; for han blev jaget i Land i Formiddags. Og Drengene sover forude eller i Kabysen.“

Kaptajnen rømmede sig og saa endnu en Gang stærkt undersøgende paa den lille Fyr. Hans Haar var som en hel Urskov og knaldrødt, han var langt fra blevet forfordelt, hvad Fregner angik, og han havde en Næse, som fyldte særlig godt i det smalle, lille Ansigt. Hans Jakke var alt for stor til ham, og den var laset. Støvlerne saa ikke ud til at kunne holde ret mange Tørn.

„Sig du nu mig, hvem du er, og hvad du vil her,“ sagde Kaptajn Karstens, da han var naaet til Ende med sine Undersøgelser. Fyren interesserede ham.

„Jeg hedder Fulton — Fulton Sørensen; og jeg søger Hyre.“

„Fulton!“ udbrød Kaptajnen. „Det maa jeg sige, det var et flot Navn.“

„Ja, det var ham, der opfandt den første Damp,“ forklarede Drengen ikke uden en vis Stolt-hed. „Og hans Far blev vred over det og piftede i Fingre ad ham; men den sejlede alligevel, og

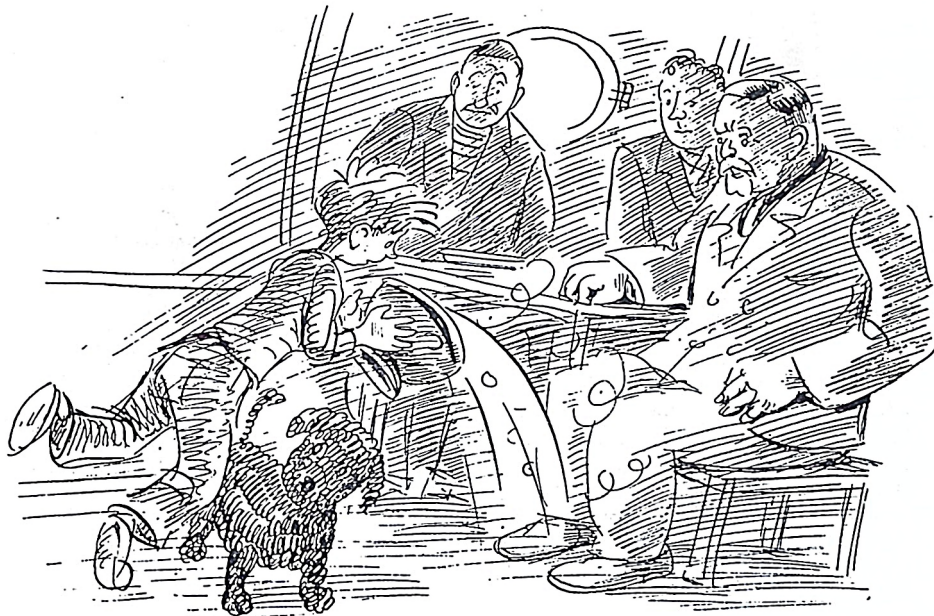

saa var der ikke noget at pifte ad. Han blev sikkert morderlig flov, den gamle."

Atter maatte Kaptajn Karstens smile; Drengets lille historiske Oplysning blev fremført paa en Maade, som var den henvendt til en yngre Kammerat.

aars Drenge, der var større end denne Fulton.

"Og jeg har sejlet i tre Uger og to Dage," fortsatte Fulton; "men det var kun paa en Skonnert, og det var ikke saa rart. Den gyngede og vrakkede og var ikke til at staa paa. Jeg blev syg og kunde ikke bestille noget, og saa vilde de ikke

"Du vil have Hyre!" spurgte han.

"Ja," lød det frejdige Svar.

"Du kommer til at vente, til du bliver noget ældre. Du skal da konfirmeres først."

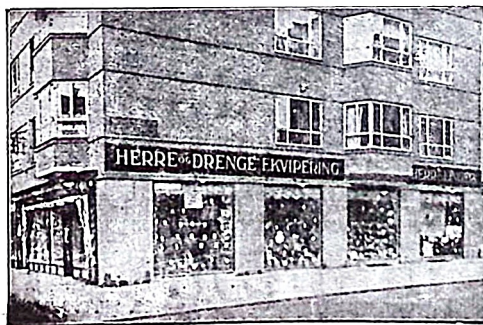
"Konfirmeres!" udbrød Fulton fornærmet. "Jeg er da konfirmeret; det er snart to Maaneder siden."

Kaptajn Karstens undrede sig; der fandtes ti-

have mig. Men hvis jeg maa komme med her, bliver jeg ikke syg, for det er jo en stor Damper ligesom Fultons."

Kaptajnen rejste sig og nærmede sig den lille, underlige Fyr; han havde rent glemt sine Fortrædeligheder.

"Hvor mange Ture gjorde du med Skonnerten?" spurgte han.

FRA TOP TIL TAA

bliver Konfirmanden solidt paaklædt til en rimelig Pris i „Øster Palæ“s Drenggeekviperingsforretning.

Matroshabitter fra Kr. 24,00.

Jakkehabitter fra Kr. 27,00.

Se Forretningens 8 Vinduer.

L. Hansen Østerbrogade 93.
Telef. Øbro 5170.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

Spil Badminton i Gymnastiksalen.

Forlang

„SYKES“

engelske Badminton-
Artikler.

KØB OG SALG

af alle Slags
Frimærker.
Billigere end
andre, hvor-

Udvalgt sendes
overalt.

forbetaleme-
re, naar De
hos mig kø-
ber billigst.

Udvalgt sendes
overalt.

JOHN GOTH

KLOSTERSTRÆDE 15 .: TELF. BYEN 1945 x.

Jeg er saa glad for min Cykle.

Den er købt i den gamle
CYKLEFORRETNING

ved
N. J. STRANDBERGS EFTF. - J. F. JENSEN
Sagasvej 8 (ved Grundtvigsvej)
Telefon Vester 1816 u.

Originale B. S. A. samt Brampton Cykler leveres. Altid
brugte Cykler paa Lager. Reparationer udføres hurtigt
og solidt til rimelige Priser. Alle Reservedele have.

Telte - Spejderuniformer

ERIK HENNING

BIRKERØD

TELEFON 9

„Bare to. Vi sejlede her fra København og til
Lemvig og saa tilbage igen. Men det blæste næ-
sten hele Tiden.“

„Og du blev syg?“

„Ja, det gjorde jeg.“

„Jamen, lille Mand, hvordan vil du saa klare
Atlanten? Vi skal over Atlanterhavet, naar vi
sejler.“

„Er det — kommer vi saa til England?“
spurgte Fulton. — Enten maatte det da være til
England eller til Sverrig. Han huskede det ikke
helt bestemt; Geografi var saa svært med alle de
Navne, der skulde læres.

„Nej, det bliver nok Amerika,“ lo Kaptajnen.
Fulton nikkede. Naa, Amerika; dér havde han
en Onkel ovre; saa kunde han maaske træffe
ham. Det kunde være helt morsomt.

Der var noget i Drengens Øjne, som gjorde, at
Kaptajn Karstens overvejede Muligheden af at
tage ham med. Han saa saa ærlig og troskyldig
ud, og han saa ud, som led han Nød. Kaptajnen
spurgte ham, om han havde Papirer at vise frem,
og Fulton havde alt, hvad der krævedes, ogsaa
et Brev fra Faderen, som skrev, at han maatte
tage Hyre, hvor han kunde faa den.

„Vi er saa mange derhjemme,“ forklarede Ful-
ton. „Min Far er Skomager, og han siger, at han
helst skal tjene et Rugbrød for hver Pløk, han
slaa i, og det kan han ikke.“

„Nej, saamænd,“ sagde Kaptajn Karstens; „det
vil blive for dyre Forsaalingen. Men nu tager
jeg dine Papirer, og saa bliver du her. Vi vil prøve
det. Du er jo en Smule for lille, og du maa gøre
dig megen Umage og være flink til at lystre.
Kokken er en streng Mand, og han svinger en
god Karklud.“

Fulton stod et Øjeblik, som var han ikke klar
over, om han havde hørt rigtig eller ej, og spurgte
saa:

„Maa jeg virkelig blive her?“

„Ja.“

„Og sejle med til Amerika?“

„Ja.“

Saa slyngede Fulton sin Hue i Dørken og
raabte fuld af Begejstring:

„Det kalder jeg en Hyre! — Amerika, det er
dér, Indianerne bor. Nej, hvor bliver det mor-
somt!“

Da Fulton var gaaet op for at melde sig til
1. Styrmand, gik Kaptajn Karstens nogle Minut-
ter frem og tilbage i sin Kahyt. — Mon det vilde

BI-HONNING, ægte

fineste uforfalsket, tilkendt Guldme-
daille, 3 Pd. 3,75, 6 Pd. 7,10, 9 Pd. 10,40,
incl. Spand, 18 Pd. portofrit.

Fin gl Mjød 1/2 Fl. 1,90. Sendes overalt.
Honning-Depotet, Nr. Sagade 39. Tlf. C. 8176.

gaa med Fulton? Han kunde vel vokse. Man vilde vist smile ad hans Valg og gøre spidse Bemærkninger. Naa, det var nu ikke altid de længste, der var de bedste til at tage fat. Indtil videre vilde han tro paa, at der kunde blive en Søndag ogsaa af denne Fulton.

Da „Aurora“ stod ud af Københavns Havn, hoppede Fultons Hjerter af Fryd i hans Bryst; men Nord for Kronborg sank Humøret en Kende, og da „Aurora“ havde rundet Skagen og mødte en stiv Sydvestvind, hang Fulton med Næbbet.

„Orden Vuggen, at vi kan faa Spædbarnet til Ro,“ sagde en gammel Matros til en anden.

„Haaret blegner ogsaa paa ham,“ bemærkede én.

„Han er lige fyldt syv Aar,“ sagde en Fyrbøder. „Han er ikke stor af sin Alder.“

Kaptajn Karstens kom forbi ham paa et Tidspunkt, hvor Søsygen havde tilstaaet ham et lille Pusterum.

„Naa, Fulton, hvordan gaa det?“ spurgte han.

Fulton forsøgte at smile, men opgav det og spurgte:

„Hvorlænge varer det, inden vi er i Amerika?“

„Vi naaer ikke derover i Dag,“ lød Svaret.

„Vil det vare meget længe?“ spurgte saa Fulton.

„Aah nej, vi skal skynde os saa meget, vi kan.“

Fulton saa op med en døendes Blik. — „Vi gaar da ikke under? — Det stormer saa stærkt.“

„Stormer? — Nej, det kalder vi for fint Vejr.“

Fulton rystede paa Hovedet. — „Det er meget værre end paa Skonnerten. Jeg vil ikke være Søndag nu; jeg vil være Skomager.“

„Snak,“ sagde Kaptajnen. „I den i Kabyssen og tag fat; det er det eneste, som hjælper.“

Fulton gik hen i Kabyssen og søgte at udføre, hvad der blev paalagt ham; han blev jaget af Sted i alle mulige og en Del umulige Ærinder over hele Skibet, som endnu var ham en ukendt Verden, og han gjorde sit bedste uden derfor paa noget Punkt at naa særlig højt. Det var, som „Aurora“ betragtede det som en meget vigtig Opgave at drille ham og faa alt til at mislykkes for ham. Kom han over Dækket med en Spand Kartofler, rejste Dækket sig pludselig lige imod ham og truede med at slaa ham for Panden, fortrød det derpaa og vred sig underligt til den ene Side — paa en saa afskyelig Maade, at den samme Fulton umuligt kunde fatte, hvad han skulde foretage sig for at holde sin lille Krop i Balance. Resultatet blev mere end en Gang, at han faldt, og at Kartoflerne som smaa, levende Dyr for til alle Sider.

Skulde han ind ad en Dør, var den der pludselig slet ikke, selv om han hele Tiden havde holdt Øjnene stift fæstede paa den. — Dørene flyttede

SPEJDERURE

Armbds. m' Rem.

Ur og Glas kan ikke gaa itu.

Pris 10 Kr. til Spejderne.

Leverander til Rådhuset, Kommunen, m. fl.

Manuduktion til Filosofikum

K. Mikkelsen, St. Kannikestræde 10

Telefon Byen 7911.

KENDER DU ANTHOS?

Selvsølgelig kender enhver den af Navn, men kend den ogsaa af Gavn! Køb den allerede i Dag.

Alm. Anthos 35 Ø. Hvid Anthos 50 Ø.

Den bedste

FLØDE-IS

lavet af

Frederiksberg Ice-Cream Fabrik A/S

Telefoner: Vester 8195 & Central 13781.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk -- Jersymælk

1ste Kls. Mejeriprodukter

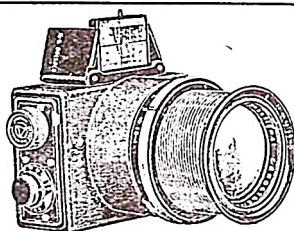
HOLTE

TLF. 31

Forlang det 1 Aars Garantimærke
Lad Dem ikke noje med Efterligninger

Drenge! Se her!
 Vidunderet
Schmann
6Volt
 Bed
 din
 Cyklehandler
 skaffe Dig 6Volt
 Lohmann Dynamolygten
 Verdens fineste Lygte.

Det rigtige Sted!
 Ogsaa naar De
 vil købe et gan-
 ske almindeligt
 Kamera er DET
 RIGTIGE STED
 Forretnings-
 hvor De kan faa
 baade det almin-
 delige Kamera
 og det fuldkom-
 ne Specialkame-
 ra samt de nye
 automatiske
 Amatorkinoapp.

B. OKHOLM, V sterbrogade 61, Kobenhavn V.

C. JACOBSEN's EFTRLG.

Nansensgade 73, v. Frederiksborgg. Til. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Pris.r.

Reserveret

LOUIS HANSEN

ALLE SPEJDERE
 bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
 Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

sig efter meget sammensatte Regler, som han ikke var i Stand til at beregne. De løb til højre eller venstre, de fo'r højt op eller dybt ned; eller de ligesom flygtede for ham. Det hændte dog ogsaa enkelte Gange, at en Dør var saa elskværdig at komme ham i Møde, og det med en saa overstrømmende Imødekommenhed, at han huggede Panden imod den.

En Dag, da han skulde ind med en Terrin Suppe i Officersmessen, blev Kaptajns tykke Puddel hans Ulykke. Den stod ret op og ned og var faldet i Tanker. Fulton saa den ikke, den hverken saa eller hørte ham, men saa blev alle lysvaagne. Der lød et Hundebjæf, et Drengervæl, et Brag og Raslen af Skaal, og Kaptajnen, som havde faaet Suppen ud over Fødderne, lod sin fyldige Bas tone med i Symfonien.

Fulton var oppe med det samme og saa bebrejdende hen paa Hunden.

„Det var dens Skyld,“ sagde han. „Den spændte Ben. Den kan ikke lide mig.“

1. Maskinmester og 2. Styrmand, som overværede Forestillingen, maatte anstrenge sig meget for at beholde deres alvorlige Maske. Kaptajnen var sprunget op, og han stak Fulton en fulgdod Lussing.

„Ja, det er kedeligt med de Bukser dér,“ sagde Fulton; „det fedter. Jeg skulde for Resten hilse og sige, at denne Gang var Suppen vist passende varm.“ — Fulton saa meget medfølelse ud.

Der vankede et Nakke drag, og Kaptajn Karstens forsikrede Fulton, at naar Suppen var bestemt for hans Fødder, var den varm nok. Han beordrede ham til at samle Skaarene sammen og faa tørret op og sendte Styrmanden op efter en frisk Forsyning.

„Jeg gjorde det da ikke med Vilje,“ forklarede Fulton, mens han laa og fiskede Boller sammen.

„Kan jeg stole paa det?“ spurgte Kaptajn Karstens, der atter havde fundet sin Ligevægt.

„Ja, det kan Kaptajnen; for nu faar jeg ingen Suppe, og jeg holder endda saa meget af den.“

Kaptajnen lovede, at de skulde levne lidt til ham, hvis han vilde skynde sig med at bringe i Orden efter sig.

Men da Fulton var forsvundet, sagde Kaptajnen henvendt til Maskinmesteren:

„Jeg kan ikke blive klog paa, om han er meget enfoldig og dertil en Smule fiffig, eller om han er lutter Fiffighed.“

„Mon ikke det sidste,“ svarede Maskinmesteren.

Og Kaptajnen nikkede. — „Jeg tror det næsten.“

Da Fulton, efter at de var naaet godt ud paa Atlanterhavet, havde faaet Søsbygns Kvaler helt rystet af sig, begyndte han at se Tilværelsen i et lysere Skær. Han fik Tid til at efterabe Tømmermandens lidt rundbuede Understel, han lærte sig

at tale med Kokkens grødede Stemme og kælede for hans Yndlingsudbrud: „Er det noget! Nej, saa skulde I have været med, da jeg sejlede med „Irene“. — Han kunde synge den eneste Sang, som 2. Styrmand foretog for sig selv, naar der var Lejlighed dertil: „Hjemme i Danmark, der sidder min Viv“, og han kunde synge den mindst lige saa smægtende. Han øvede sin Kunst til Glæde for andre; de eneste, som ikke fik Lov til at nyde den, var Kaptajnen og de Personer, han gengav.

En Dag, det var særlig varmt, og Frivagterne hang og soled sig, som det bedst kunde lade sig gøre, kom Fulton forud, hvor der var nogle Fyrbødere og Matroser samlede.

„Dér har vi Barnet,“ hilste en Matros ham.

„Jeg synes, du er kalveknæet i Dag!“ raabte en anden.

„Ork, det er ikke noget,“ svarede Fulton med Kokkens grødede Stemme. „Nej, saa skulde I have været med, da jeg sejlede med „Irene“, da havde vi en Dreng, som var kalveknæet Hans højre Knæ ragede uden for venstre Ben og det venstre uden for det højre. Naar ét af dem klæpede, vidste han ikke altid, hvad det var for ét.“

De lo ad hans Løjer, og én raabte:

„Du er fræk, din Lømmel!“

„Er det noget,“ lød det med grødet Stemme.

„Nej, saa skulde I have været med, da jeg sejlede med „Irene“, da havde vi — —“

Længere naaede han ikke; en Haand greb ham i Nakken, og han hørte Kokkens Stemme:

„Naa, saa du har sejlet med „Irene“ — naa, det har du! Saa lærte du vel ogsaa, hvordan man behandler nævise Drengé dér?“

„Ja, ja!“ brølede Fulton. „Det var jo det, jeg lige skulde til at fortælle.“

Der faldt et Nakkedrag. — „Var det ikke saadan?“

„Nej, nej!“ hylede Fulton.

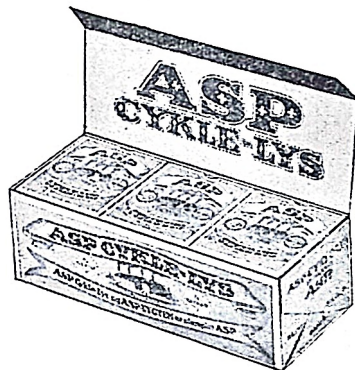
Der vankede en gammeldags Lussing. — „Var det da saadan?“

„Nej, nej!“ vrælede Fulton. „Det er vist ikke den samme „Irene“, vi har været med. Det er det ikke — nej, det kan jeg mærke. Jeg troede det, men det maa have været en anden, jeg var med.“

Kokken var atter ude med et Nakkedrag, men Fulton dukkede sig og forsvandt agterud. Han krummede Benene dygtigt udad og snerrede med

Tømmermandens Stemme: „Nu har den forbistrede Knægt været paa Spil igen. Det er da saa meget en lille Lømmelunge. Hej, Fulton, din Røver, hvad er det nu, du har lavet!“

En lystig Latter hilste det ny Paafund, og nu kunde Kokken le med; han sagde noget om, at

Det eneste rigtige Cykle-Lys der findes.
kun ægte naar. Navnet ASP er stemplet i selve Lyset

POUL HOLM

SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Atletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Cykleforretningen „Hjortø“.

H. Dalchow. - Hjortøgade 2. - Telef. Ryvang 505.
Anbefaler sig med 1. Kl.s Cykler og Cykledele.

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højest Ydelser - - Laveste Kontingent.

Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Gyldenløvesg. 6', K. Byen 8630.

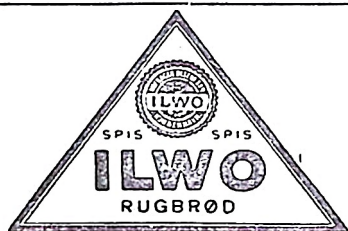
Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.

Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Bjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2 $\frac{1}{4}$ —3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

DANSK STOF IMPRÆGN. ANSTALT

Vandtæt Imprægnering
af Tætte og Frakker.

Griffenfeldtsgade 32

Telefon: Nora 5575

Rejsegrammofon

med 10 nye Plader fra Kr. 48.00. — Radio i
alle Mærker.

Mortensen, Skydebanegade 13.
Vester 4303.

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tlf. Goth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Knægten saamænd ikke var saa tosset endda.

Men der var én, der var af en anden Mening, og det var Tømmermanden, som var dukket frem og genkendte sig selv i formindsket Maalestok. Han gav Fulton et Spark bagi, saa han fik Næsen i Dækket, og han lyste en Del Velsignelser over ham.

Fulton var snart paa Benene, han følte til sin Næse, rystede paa Hovedet og sagde stille, kun beregnet for Tømmermandens Øren: „Er det noget? Nej, saa skulde De have været med, da jeg sejlede med „Irene“. Da havde vi en Tømmermand, som kunde lange et Spark ud.“

Det var Kokkens Stemme — ja, næsten hans Ansigt; Tømmermanden smilede bistert og sagde:

„Du er en værre Abekat. Skrub af med dig, hvis ikke du ønsker, jeg skal forsøge at naa „Irene“-Tømmermandens Færdighed.“

„Nej, lad os gemme det,“ svarede Fulton og listede af. Han havde været lidt uheldig, men det var jo, hvad der kunde ske.

„Aurora“ naaede Havn, lossede, lastede igen og stak til Søs mod en engelsk Havn som første Maal. Fulton naaede ikke en Gang at komme i Land, han havde haft Næverne fulde, fra de for-tøjede, og til de kaste Trosserne los. — „Det er næsten mig, der laver det hele om Bord,“ sagde han til en Matros, da de stod ud af Havnen. —

SPEJDERNE

OG

DERES FØRER

køber altid til Lejren deres

Ost og Konserver

i det gamle

OSTELAGER

Skinderg. 49 - Byen 7820

„Det var saamænd godt, at I fik mig med.“ — Matrosen svarede ham, at han i hvert Fald lavede de Skarnsstykker, der blev bedrevet om Bord i „Aurora“, og alene det var et stort Arbejde. — „Ja, synes du ikke,“ sagde Fulton. „Det er saamænd ikke altid saa let, for man maa jo immer-væk finde paa lidt nyt.“

Da „Aurora“ stod Kanalen ind, gik Kaptajn Karstens og 1. Styrmand frem og tilbage paa Broen; de talte om, at Turen var forløbet hurtigt og uden Uheld af nogen Art.

„Hvad mener De om Hvalpen dér?“ spurgte Kaptajnen og pegede paa Fulton, som var ved at ordne en Trosse.

„Han er større, end hans Højdemaal angiver,“ svarede Styrmanden. „Han bliver nok til noget.“

„Kokken er helt godt tilfreds med ham,“ sagde Kaptajnen, „og Tømmermanden tager sig af ham, som var han hans Søn.“

„Ja, han roser ham — og nøfler ham, naar han trænger til det.“

Kaptajnen bøjede sig ud over Broens Rækværk. — „Fulton!“

„Her, Kaptajn!“ — Fulton rettede sig op og saa mod Broen.

Saa fløj der en Pakke Cigaretter ned for hans Fod.

„Ikke dem alle i Dag!“ raabte Kaptajnen.

Fulton samlede Pakken op. Saa rev han sin Hue af og svingede den.

„Tak, Kaptajn! Maa jeg tænde en med det samme?“

„Lad gaa — men kun den ene nu!“

„Vel, Kaptajn!“

— Fulton favnede de drivende Skyer og Havets vuggende Dønninger i et varmt, betaget Blik.

Han var Sømand nu. Han havde krydset Atlanten, og hans Kaptajn havde vist ham, at han var tilfreds med ham.

Paa Menneskejagt i Junglen af G. M. Dyott. I Gyldendals meget smukke „Safari-Serie“ er ovennævnte fortræffelige Urskovsskildring just udkommet.

Kommandør Dyott udrustede sin Ekspedition til det Indre af Brasilien for at følge Sporene af nogle engelske Videnskabsmænd, som i 1925 var forsvundet i de store Sumpskove og for eventuelt at skaffe deres Skæbner oplyst.

Trods uhyre Vanskeligheder gennemførte Dyott sin Rejse og fandt den Mand, som efter al Sandsynlighed havde myrdet de forsvundne Videnskabsmænd.

Vi følger Ekspeditionen paa dens farefulde Færd gennem Urskoven, der har ligget uberørt siden Tidernes Morgen. Den udmærkede Bog er skrevet paa en Maade, saa Læseren ser Oplevelserne for sig og følger Spændingens Gys. En Rigdom af udmærkede Billeder efter Fotografier ledsager Teksten.

H—g.

Spejdere!
sig

SELO

— næste Gang De skal have en
Rullefilm

SELO er den NATIONALE ENGELSKE
FILM og har afløst APEM Filmen.

SELO Filmen er Samlingsproduktet
for Englands førende Fotofabrikker ogsaa APEM Fabrikken.

SELO er Helaarsfilmen —
altid paalidelig.

Alle
Jernbane-
Dampskibs- og
Soveplads-
Billetter
udstedes
Dansk Rejsebureau
Amagertorv 24
Telf. 8048 og 8051

Denne raske Spejder

har købt sit Udstyr i

LANDEMÆRKET 3

Gør du ogsaa det?

Skriv eller ring efter Prislister over Telte og Lejrudstyr.

Tropsfotografering

Spejdere og Føreres Opmærksomhed henledes paa, at al Fotografering udføres af:

Troppe, Opvisninger, selskabl. Sammenkomster etc.
Billigste Priser. 1. Kls. Udførelse.

FORLANG TILBUD

FOTO CENTRALEN

Jens Ildrup.

MAGLEKILDEVEJ 9

Dag- og Aften-
Oplagelser.

Telf. Vester 7712
svares ikke
Telf. Eva 931 v.

Skrædermester

K. H. Thøgersen.

Vesterbrogade 19, Mezz. - Telf. Vester 46 66

Bestil Deres Sommerklædning 150 Kr.

STENOGRAFI

Københavns Stenogr. Institut

Oprettet 1. Juni 1887. - Byen 4013.

Badstuestræde 6 (J. M. Jørgensen.)

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12-17, Lørdag 12-14,
Mandag 12-17 og 19-21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembeckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Gydenlovesgade 6, Byen 8630.
Fra April Kalvebod Brygge 24. Samme Telefon.